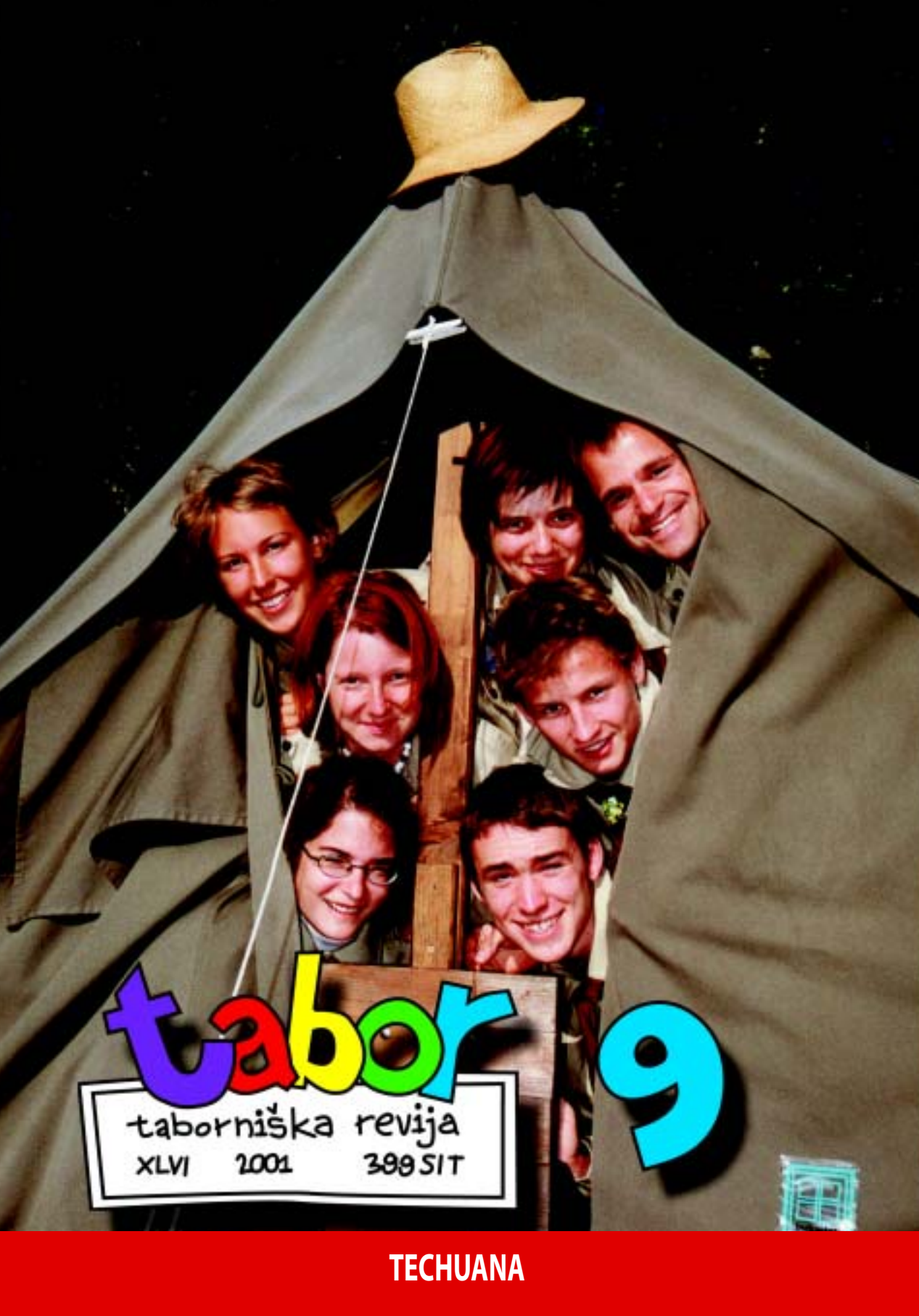

tabor 9

taborniška revija
XLVI 2001 399 SIT

TECHUANA

KDAJ?	KAJ?	KDO?
7. - 8. september	Posvet IO ZTS in vodstev OO ZTS (Skomarje)	Pisarna ZTS ZTS@rutka.net
15. september	TOKA (Cerkno) Luka Lahajnar (RAJ)	luka.lahajnar@siol.net
28. - 30. september	ROT (Ajdovščina) ZTS in Rod mladi bori	Pisarna ZTS ZTS@rutka.net
6. oktober	Zlata Puščica (Ljubljana) Damijan Gašparič (RTT)	damijan.gasparic@kiss.uni-lj.si
19. - 21. oktober	Jesenski posveti starešin, načelnikov rodov, družin in klubov	OO ZTS in pisarna ZTS ZTS@rutka.net
20. - 21. oktober	JOTA in JOTI (po celem svetu)	www.scout.org ZTS@rutka.net
20. - 21. oktober	Močne ukane (Medvode) Peter Slapšak (RDR)	peter.slapsak@guest.arnes.si

Vedno prekratke

UVODNIK

Ne glede na to, kako dolge so počitnice, vedno so prekratke. In ne glede na to, koliko časa mine pred začetkom naslednjih počitnic, vedno je predolgo. Letošnje poletje je zaznamoval mednarodni tabor treh držav – Techuana. O zabavnih in poučnih doživetjih, pa tudi o težavah in tegobah Techuane, se je novinarska ekipa razpisala na desetih straneh. Spet smo obiskali enega od slovenskih rodov – tokrat je prišel na vrsto Rod srebrnih krtov Idrija. V aktualnem delu je to poleg treh zapisov s taborjenj vse.

Uvodnik septembrske številke je skoraj vedno moralizirajoč. Predvsem o začetku novega taborniškega (šolskega) leta in o zagonu, ki ga vodniki za to potrebujejo. Verjamem, da boste delali dobro, še boljše pa, če boste vodove dogodivščine delili z revijo Tabor in mlajšima Gozdovnikom in Medotom. Saj je brez utripa taborniškega dogajanja Tabor tako rekoč prazen.

Matija Tonejc

Napovednik	2
Uvodnik	2

AKTUALNO

Techuana	4
Tabor na obisku	14
Dogodki	18
Taborjenja	20

IZ PRVE ROKE

EU	28
----	----

STROKOVNO

Igre	29
Potuha	30
Knjiga	33
Astronomija	34
ŽVN	36
Orientacija	37
Narava	38
Kosobrin	39
Mednarodne strani	40

RAZVEDRILLO

Popotovanja	42
Trenutki	44
Ježev koticček	45
Z znanjem do odgovora	46
Volk	46
Križanka	47

Techuana, str 4

Štiristo enainštirideset slovenskih tabornikov je letos začel tek avgusta prebilo na avstrijskem Koroškem. Predstavljali so del mednarodnega tabora Techuana, ki se ga je udeležilo tisoč šeststo tabornikov iz Avstrije, Bavarske, Italije, Luksemburga, ameriške letalske baze Aviano in seveda Slovenije.

Tabor na obisku, str 14

Na taborjenju smo obiskali tabornike Rodu srebrnih krtov iz Idrije, ki – tako kot vsako leto – taborijo v mestecu Karigador, ki leži med Novigradom in Umagom, v hrvaški Istri.

Taborjenja, str 20

Po dolgem času so pomurski rodovi združili moči tudi na letnem taborjenju. Rod Vedri Prleki iz Ljutomera, Vidra iz Lendave in Bistrice ter Veseli veter iz Murske Sobote so taborili v Veličanah, kraju v Prelekiji, ki leži med Ljutomerom in Ormožem.

Glavni urednik: Igor Bizjak
Odgovorni urednik: Matija Tonejc
Urednici prilog Medo in Gozodvnik: Katarina Drenik, Špela Novak
Predsednik izdajateljskega sveta: Marjan Moškon
Uredništvo: Jaka Bevk-Šeki (ilustracije), Igor Bizjak, Rafael Kalan, Primož Kolman, Tine Koloini, Branka Lešnjak, Marta Lešnjak, Frane Merela, Barbara Papež, Franci Pavšer ml., Tadej Pugelj-Pugy, Marko Svetličič-Medo (fotografija) in Barbara Železnik-Bizjak.

Ustanovitelji, izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije. TABOR sofinancirata Ministrstvo za kulturo in Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije.
NASLOV UREDNIŠTVA:
Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01/300-08-20, fax 01/43-61-477, E-mail: zts@rutka.net;
WWW: <http://www.zts.org>.
Cena posameznega izvoda je 399 SIT, letna naročnina je 3800 SIT, za tujino pa 100 OEM.
Tekoči račun: 50101-678-47184.

Rokopisov in fotografij ne vračamo. Upoštevamo samo pisne odgovore do 31. januarja za tekoče leto.
Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost (Ur. list RS št. 89/98) sodi časopis med proizvode, za katere se obračunava davek na dodano vrednost po stopnji 8%.
Grafična priprava: Tridesign d.o.o., Ljubljana
Tisk: Tiskarna Skušek d.o.o., Ljubljana
Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana
Naslovnica: Pugy

B rez M eja

Štiristo enainštirideset slovenskih tabornikov je letos začetek avgusta prebilo na avstrijskem Koroškem. Predstavljali so del mednarodnega tabora Techuana, ki se ga je udeležilo tisoč šeststo tabornikov iz Avstrije, Bavarske, Italije, Luksemburga, ameriške letalske baze Aviano in seveda Slovenije. Namen? Krepitev dobrih sosedskih odnosov.

Nina

ALPEN ADRIA • OHNE GRENZEN
BREZ MEJA • SENZA CONFINI
GELEBTE NACHBARSCHAFT

2001

TECHUANA

Techuana 2001, tabor skavtskih organizacij iz štirih dežel pod geslom "Živo sosodstvo", je živel deset kratkih dni na slovensko-italijansko-avstrijski tromeji.

Najkrajši opis dogajanja na Techuani je verjetno stavek, ki ga je na zaključni slovesnosti izrekel Rudi, eden od vodij tabora: "Ni bilo popolno, vendar smo imeli v sebi duh Techuane."

Večina se nas je ob tem malo nasmehnila, ker smo se spomnili na težave prvih dni in ne najboljšo organizacijo. Res pa je, da smo imeli duh Techuane v sebi. Počasi nam je lezel v srca, z vsakim težavnim sporazumevanjem, ki se je končalo z mahanjem rok, z vsakim pozdravom in nasmehom.

Med sprehodom po taboru je bilo videti, da duh Techuane živi. Marsikje se je odvijala napeta odbojgarska tekma s popolnoma narodnostno mešanima ekipama in kupom glasnih navijačev, tudi baseball in rutka, da o nogometu niti ne govorimo ... Ponekod so imeli skupaj jutranjo telovadbo in skupaj pripravljali kosilo, zvečer pa zabavo ob ognju, kjer je vsakdo skušal pripraviti točko, ki bi bila vsem razumljiva.

Vrhunec je druženje doživelo na dan odprtih loncev, ko se je vsak vod trudil skuhati kaj prav posebej dobrega. Pa ne zase, ampak predvsem za druge, ki so prihajali poiskušat dobrote. Vabila na večerje so se razlegala po taboru in vrvež ni ponehal še pozno v noč.

To so bila tista lepa doživetja, ki jih bomo ohranili v spominu in ob katerih tehnične težave postanejo nepomembne.

Povezanost med udeleženci je bila v veliki meri odvisna od vodnikov, zato so se nekateri otroci veliko družili z vrstniki iz sosednjih držav, nekateri malo manj, vsem pa je bila to dragocena izkušnja in priprava na dni, ko se bodo na mednarodnih taborih in zletih kot popotniki in popotnice srečevali s skavti z vsega sveta.

Martin

foto Kovax

ZANIMIVOSTI

Zanimivosti: ali ste vedeli, da si je materinski dan (12. 5.) izmislil prav B.-P.? Ste vedeli, da je sv. Jurij (tisti, ki je ubil zmaja) zaščitnik skavtizma v Nemčiji (zato pa se imenujejo bavarski taborniki Deutsche Pfadfinderschaft Sankt Georg)?

Martin

foto Nina

PODATKOVNIK

- 441 število Slovencev
- 7 različnih skavtskih organizacij se je udeležilo Techuane
- 3 člani slovenske odprave so predčasno zapustili Techuano zaradi netaborniškega vedenja
- 2 zastavi ZTS nam je zmaknila avstrijska vojska
- 5 spodnjih hlač so neznaci odtujili Emilu Mumlju (želimo jim prijetno nošenje)
- 4 kvadratne centimetre ekrana je Polda prekrila z belilom, ko je lektorirala slovenske prevode
- 5 grošev je povprečno pustil slovenski vod v Fassunngsbuchu
- 6 številok posebnega glasila Swampy je bilo izdanih v slovensko-nemško-italijansko-angleški različici
- 14 preglasov (umlautov) izgovori v povprečnem stavku Prlek
- 5,2 kilometra vrvi so za svoje objekte nakupili pionirci
- 8,04 hektolitra bencina na uro je porabil Kovaxov računalnik pri zmerni uporabi
- 2 kilograma je povprečna količina kumine, ki jo je dnevno zaužil GST

GST – GOOD SPIRIT OF TECHUANA

Kaj smo počeli GST?

Kaj so vaše naloge?

To pa je zelo težko vprašanje, na katerega bomo vseeno poskušali odgovoriti. Naša naloga je, da vaše veselje in tegobe posredujemo vodstvu in da širimo duh Techuane med vsemi udeleženci.

Kaj je duh Techuane?

Duh Techuane ni Casper, je pa vseeno dober. To je vzdušje na Techuani, brezmejno sodelovanje s prijatelji iz tujih organizacij, večerni taborni ognji, mednarodne ljubezni ... Duh Techuane je vse okoli nas, v nas, nad nami ...

Vam je težko opravljati vaše zadolžitve?

Ne. Rade volje pomagamo vsem, ki potrebujejo pomoč.

Kje vas lahko najdemo, če vas potrebujemo?

Najdete nas v slovenski vasi, ki se nahaja na vrhu podvasi Alpe, tik pod cesto. Čez dan smo večkrat v info-centru ali pa v kateri izmed vasi. Prepoznate nas po rumeno-rdeče-belih ruticah.

Nina
foto Nina in Kovax

Duh Techuane

Pri nekaterih GST smo opazili, da se za njimi vleče poseben vonj. Je to morda duh Techuane? Kako ga nameravate širiti (na Tevah?) in zakaj ga nimajo že vsi? Kako vam kaj uga-ja hrana v restoranu? "Dali često trebate kafič?"

Samo za vas smo se pogovarjali s Prleškim delom GST, sestavek vam ponujamo v izvirni obliki.

a: Danes ste baje dobili novega vodjo - kaj pravite na to?

p: Ah ne eh tisto ... ne to gnes blo ...
p: Daj bon ti zaj jaz napisala kaj po prleški. OK?

a: Daj, tū, zaj glih!

p: No, jesti tū je keko teko dobro, samo mi včosik kakša žiupa fali. Teta küharca je čist vredik.

a: Kak vas dedi kaj razmijo?

p: Z deco nemamo problemov, ki jih čist nič ne vidimo. Pa veš zakej. Ki moremo biti non-stop na nekših sestankih, na kerih je puno diha techuane.

a: Also smrada techuanskega? Kak se vam dopadne avstrijska organizacija?

p: Ja skorok bi mu lahko reka smrad, ki je itak samo napoti. Avstrijska organizacija?!! Ja to pa jaz zej glih ne bi gučala, ki se redno bojin nekej narobe povedati. Boš moga naše viske šefe pitate

a: Mote tūdi kej problemof se s šefi pa kolegi razmiti?

p: Čist nič. Jaz vse razmin. Či pa one mene ne razmijo, pa je njihov problem. Lehko pa se zmenimo, ka jaz tak na hitro nekši slovar sküp sprovin, te pa bo.

OSEBJE: PIONIRSKI TIMAJ POČETI

Slovenski pionirski tim sestavljajo sami simpatični fantje in eno prav posebno ljubko dekle. Ko sem jih prosila za nekaj minutk njihovega dragocenejšega časa, so bili vsi zelo pripravljeni pomagati. Toda največ informacij mi je dal Jerry – vodja pionirskega tima, ki je povedal:

... a naš delovni dan? Ja, vstanemo ob petih in do enajstih nasajamo sekire, nato jih do večera odsadimo in naslednji dan spet od začetka ... Ne, saj se hecam ... saj vidiš, kaj smo naredili, svoj tabor – vhod, bivake, ognjišče, orodjarno. Včeraj smo naredili gugalnico, danes pa vrtiljak. Ravno sedaj delamo rodeo – igralo, na katerem se bodo lahko preizkusili taborniki v času igralnih uric, vsak dan od 17. do 18. ure, seveda v spremstvu vodnika.

Andreja

Čeprav so bili mnogi nad organizacijo aktivnosti na Techuani kar malo razočarani, pa se je dalo z malo samoiniciative in truda udeležiti kar lepega števila aktivnosti - tudi takih, ki naj bi bile že popolnoma polne! Lahko ste se odpravili kam ...

... peš

Poglej in zadeni!

To ni nov propadli poskus razvedrilne oddaje slovenske televizije. To je igra slovenskih pionircev, ki razveseljuje staro in mlado. Za skromen strošek si omislite hlod za igranje v lastni dnevni sobi. In otroci bodo srečni kot ob nakupu pojočega venčka ali bugi-ribice. In v čem je bistvo igre?

Potrebujete hlod, ki ga primerno dvignete od tal. Višina je odvisna od prisotnih. Košarkarji Chichago Bullsov so si omislili precej višjo kot Društvo pritlikavcev Bonsai. In nato se ježa začne. Ježa zato, saj se igra imenuje rodeo, pa tudi zato, ker s pripomočkom mlatite konja. Tokrat ne pod vami kot ponavadi vidite v vesternih, temveč vam konj sedi nasproti. In z veseljem udarite po njegovi nežni rami. Grizenje, cukanje in uporaba basebal kija žal niso dovoljeni. Morda v igri prihodnjič. Iz prve roke vam lahko povem, da sem pogrešal samo bazen z blatom in gospodične v oprijetih T-shirtih.

Đurko, foto Martin in Kovax

NA TECHUANI ČEZ DANI

Na voljo so bili eno- ali dvodnevni izleti, ki pa so se jih udeleževali vodi posamično, pod vodstvom svojega vodnika. Tako ste lahko na krožni poti okoli Baškega jezera na dveh razglednih točkah uživali ob čudovitem razgledu na jezero. Ali pa obiskali "živalski vrt" v Rožeku, kjer ste lahko od blizu videli domače divje živali. Za tiste, ki jih zanima zgodovina, so pripravili obisk najdišča fosilov v Rožeku. Kdor pa je hotel bolj zahtevne izlete, se je lahko povzpel na Türkenkopf ali pa na Kepo oziroma po avstrijsko Mittagskogel, ki leži prav na slovensko-avstrijski meji (njena špiča je bila s tabornega prostora prav lepo vidna). Vsem, ki jim je bila celodnevna hoja po vročini odveč, pa je bilo na voljo brezplačno kopanje v kopališčih ob Baškem jezeru.

... s kolesom

Izleti s kolesi so bili speljani deloma po istih (označenih sprehajalnih) poteh, ki jih v Avstriji in še posebej na Koroškem ne manjka. Prednost kolesa je bila seveda v tem, da si lahko v krajšem času videl več, zato so se mnogi odločili za izlet v Beljak, pa za vožnjo do malce bolj oddaljenih in manjših jezer, ki na srečo niso tako turistično oblegana kot Baško jezero.

... z avtobusom

Izleti z avtobusom so bili najbolj zaželeni, saj smo na njih videli največ. Na začetku je bil najbolj popularen izlet po Koroški, kjer si obiskal vse koroške (tudi slovenske) znamenitosti. Čez teden so bili najbolj zaželeni obiski Beljaka in Celovca – vsi so se najbolj veselili prostega časa v obeh mestih, ko so lahko obiskali vse razprodaje. Seveda v Celovcu nismo zamudili obiska Minimundusa! Najbolj zanimivo pa je zagotovo to, da je bil obisk Slovenije najbolj popularen med – Slovenci! Najbrž je temu botrovalo domotožje, pa tudi to, da je bilo prav takrat vreme v Sloveniji precej lepše kot v Avstriji.

Poleg obiskov mest pa se je dalo z avtobusi priti tudi do drugih aktivnosti, ki so se dogajale v naravi – vožnja s kanuji, vožnja z vikiniško ladjo in plezanje v plezalnem vrtcu. Vožnji s kanuji in z vikiniško ladjo sta se odvijali na Dravi in sta imeli zanimiv program (iskanje zaklada, opazovanje narave ...). Plezanje pa je predstavljalo pravi izziv za vse, saj so se mnogi udeleženci s steno spoprijeli prvič v življenju. Ker so jih strokovnjaki pred vstopom v steno dobro opremili z znanjem in opremo, so skoraj vsi uspešno prestali prvi stik.

Naši člani pa so bili najbrž najbolj navdušeni nad vožnjo s speedboati, ki so jim jo priredili avstrijski vojaki na Dravi: več gumijastih čolnov so privezali drugega za drugim in jih vlekli z glijserjem, ki je pred njimi delal valove. Udeleženci so tako navdušeno kričali, da so se vodje ustrašili, da se bojijo in jim hitro skrajšali veselje!

v taboru?

Kdor je ostal v taboru, se zagotovo ni imel časa dolgočasiti. Če že niso bili tisti dan za kosilo slivovi cmoki (zagotovo 4 ure dela!), so se lahko udeleževali aktivnosti v svoji vasi ali pa aktivnosti v Talent-O-Rami. Talent-O-Rama je bil osrednji prostor Techuane, kjer so aktivnosti organizirali sami udeleženci oziroma njihovi vodniki, pri tem pa jim je pomagalo mednarodno osebje. Na voljo so imeli tudi vso potrebno opremo, delavnice pa so bile odprte vsem. Tako ste se lahko poizkusili v pletenju zapestnic, pa v risanju, igranju skavtballa, se naučili kake nove pesmi in še in še. V Talent-O-Rami se je dogajalo vse!

Nina, foto Kovax in Andreja

AVSTRIJSKA VOJSKA

Previdno so se bližali drogu z zastavo. Vse je bilo videti opustošeno in prazno. Poskrili so se tudi črički. Nekaj metrov pred uspehom slovenskega taborništva nad avstrijsko vojsko je v gozdu završalo. Okoli GG so poskakali v črno oblečeni vojaki z nočnogledi (beri night vision), ki so že nekaj časa opazovali zmedene in prestrašene korake naših gozdnikov. Fantje so prepozno spoznali, da so krajo zastave napovedali posebnemu avstrijskemu bataljonu za posredovanje v tujini (Jägerbatalion 25), ki je bil na Techuani samo na oddihu pred odhodom v Makedonijo.

Avstrijska vojska se je na Techuani izkazala. Ne samo z budnostjo pri kraji zastave, ampak kot pomemben člen v organizaciji. Vsi člani mednarodnega osebja in vodstva vam bodo potrdili, da smo se najedli pravzaprav samo takrat, ko nam je kuhala vojska. Ričet in golaž sta bila namreč odlična nadomestka bolnišnične hrane z dozo kumine v vsaki sestavini, ki jo je okrogla prijazna kuharica še dodatno začinila s kumino.

Nad tabornim prostorom Adria je zaživel mali avstrijski vojaški tabor. Poleg zgoraj omenjenih mirovnikov so se Techuane udeležili še pionirci, zaledniki koroškega štaba in pa avstrijska rečna mornarica. Vojska je prispevala velik del opreme za Techuano, pripravila pa je tudi mnogo aktivnosti. Sredi tabora so tako postavili manjši plezalni vrtec, pripravili so dvodnevno delavnico orientacijskega teka in progo, ki je prikazala življenje v naravi. Če je bil ŽVN nezanimiv, je večino veliko bolj navdušila tona različnih radiokomunikacijskih sredstev, s katerimi so se potem pogovarjali po celem taboru. Potrebno je bilo samo postaviti zasedo pri mostu, opazovati mimoidoče tabornice in o podatkih obveščati zasedo nekoliko nižje. Ne boste verjeli, za organizacijo orientacijskega teka so našli italijansko in slovensko govoreča vojaka. Tako je koroški Slovenec Maksimiljan skupaj z absolventom italijanščine poskrbel, da je delavnica tekla popolnoma nemoteno.

Odlični slovenski odnosi so se sicer nekoliko razdrli po incidentu iz prvega odstavka, ko je Črtomir namesto piva pripravil šest strani dolgo kazensko ovadbo za poveljujočega oficirja in tako skoraj sprožil mednarodni incident. Avstrijska armada je s svojo udeležbo pokazala, da vojska kljub svoji osnovni uničevalni nalo-

gi prispeva marsikaj koristnega in se celo odlično propagira skozi pomoč nevojaškim organizacijam. In to kljub temu, da imajo po besedah vojakov enake težave kot slovenska vojska. Še preden njihova vojaška letala dobro vzletijo, so že globoko na ozemlju sosednje države.

Durko, besedilo in foto

ANKETA

Kako vam je bilo vseč na Techuani?

PPÖ, Klagenfurt 2, Andreas, Angelika, Nina, Simone, Daniel – zelena rutka

Techuana nam je bila zelo všeč. Bili smo na vožnji s kanujem, 2-dnevno hajku, izletu na Jepo (Mittagskogel), na delavnicah, na vožnji s speedboatom, na progi preživetja. Spoznali smo veliko novih prijateljev in srečali veliko starih. Na Techuani (prostoru) smo bili že večkrat, saj je to prostor koroške zveze tabornikov. Želimo si, da bi bil tak tabor še kdaj.

DPSG, Stamm St.Christophorus vodnika Julia, Michael

Bil je zelo simpatičen tabor, zelo lep prostor, zelo smo se zabavali. Žal pa smo bili malo razočarani nad organizacijo. Glede na to, kaj so nam opisovali pred taborom, smo vsi pričakovali, da bo drugače. Predvsem gre tu za aktivnosti – veliko ljudi je šlo na Techuano prav zaradi aktivnosti, pa so bili potem razočarani, ko ni bilo dovolj prostora za vse. Na srečo smo imeli mi pripravljene-

ga dovolj lastnega programa, tako da našim otrokom ni bilo dolgčas. Mislimo pa, da bi ljudje vseeno prišli, tudi če bi povedali po resnici. To bi bilo veliko bolje, kot pa da so nam obljubljali nekaj, česar niso mogli izpolniti.

Sicer smo se imeli zelo dobro, spoznali smo veliko prijateljev. Všeč nam je bilo tudi kuhanje na ognju, pa to, da smo si morali vse postaviti sami. Toda recepti v kuharski knjigi so se nam zdeli pretežki za ta način kuhanja in za tabor. Bili so preveč zahtevni, zakomplicirani, npr. slivovi cmoki. Drugače pa se nam je zdel tabor popoln uspeh.

Kar se tiče komunikacije je bila v našem, bavarskem, kontingentu odlična, Schorsch je 2 do 3-krat na dan obiskal vse vode in se pogovoril o vsem. Res je bilo super.

SKSS, vodnika Peter Krištof in Jasmin, člani Daniel, Emanuel, Mirjam

Tabor nam je bil všeč, šli smo na Jepo, Baško jezero, sotesko Čepe. Najbolj nam je bil všeč izlet na Jepo, čeprav je bila megla in še deževalo je. To je bil pravi izziv. Hrana je bila dobra, še preveč je je bilo. Spoznali smo Italijane in igrali z njimi odbojko.

Med vodji vasi je bila komunikacija dobra, vendar so se zaradi paralelnih struktur nekatere funkcije podvajale, pa tudi informacije so se razlikovale, odvisno od vira. Motilo me je, ker ni bilo neke enostavne, jasne poti do informacij. Vse je bilo odvisno od tega, s kom se pogovarjaš.

AGESCI, Pordenone 2 Alessandra, Valentina, Valentina, Mario

Lepo sem se imela in mi je žal, da moram domov. Bilo je veliko zabave in dnevi so hitro minili. Mario: če so se imele punce "fajn", potem sem se imel tudi jaz. Šle smo v Wildpark, na kopanje in na sprejem k županu Celovca, ki ga žal ni bilo. Bili smo tudi na delavnici radioamaterji, sicer pa smo se bolj malo udeleževali aktivnosti. V vasi smo se dosti družili z drugimi, vendar zaradi težav z jezikom najbolj z Italijani.

CGNEI, Lisice in Orli, Vicenza Ana Flo, Andrea

Bilo je lepo, samo malo me je preenetilo, ko nisem mogla iti na aktivnosti, na katere sem želela. Nismo se udeleževale aktivnosti na taboru, ker smo hoteli iti na zunanje aktivnosti. Hitro smo se spoprijateljili s Slovenci in z Italijani iz AGESCI. Imeli smo skupne taborne ognje, kjer je bilo zelo lepo. Izmenjali smo svoje izkušnje z drugimi. Od tujcev smo se najbolj razumeli s Slovenci in Italijani, ker govorijo isti jezik.

HRANA

Na Techuani so pri prehranjevanju uvedli režim, ki se ga nekateri najbrž spomnijo z jamboreeja v Čilu: udeleženci so dobili v roke t.i. Fassungsbuch (nabavno knjižico) in določeno vsoto denarja, s katero so si lahko v supermarketu kupovali sestavine za obroke. Organizatorji so sicer predvideli zanimiv jedilnik mednarodnih jedi, ki pa se ga niso vsi držali. Tako so si udeleženci lahko skuhalili chili con carne, pa ričet, slivove cmoke in uživali ob gurmanskih kruhovih cmokih z gobovo omako ali ob kalamarjih. Ekipa Swampyja je malo povprašala naokoli, kako je udeležencem ponujen jedilnik vseh in dobila naslednje odgovore: "Jedilnik je super, zelo zanimive jedi so ... Všeč nam je, da spoznavamo različne narodne jedi." In problemi? "Nekatere jedi so zelo zahtevne, za njihovo pripravo potrebujete veliko časa. Taki so bili npr. slivovi cmoki, vendar se nam je trud na koncu izplačal, saj so bili odlični ... Recepti so preveč zakomplicirani ... Sestavljalci jedil-

nika niso upoštevali dejstva, da mi kuhamo na ognju, kar nam je otežkočalo pripravo jedi."

Razveseljivo je bilo, da so imeli vsi dovolj oziroma kar preveč denarja, saj so organizatorji vsakemu udeležencu namenili 70 šilingov (cca 1.000 SIT) na dan. Tako je bil supermarket na koncu že čisto izropan in slovenska odprava je organizirala izlet v najbližji Spar, kjer so bile police precej bolj založene. Prav

tako pohvalno je bilo, da so organizatorji udeležencem omogočili, da ostane denarja z nabavne knjižice pretvorijo v "bone", ki jih lahko v naslednjih 2 letih porabijo v trgovinah Spar na Korškem.

Najbolj zanimivo pa je bilo na Techuani na dan odprtih ognjev, ko so si udeleženci sami izbrali, kaj bodo skuhalili, in nato skuhamo ponudili v pokušino vsakemu, ki je prišel mimo. Največ obiska so imeli, seveda, v vasi, kjer so se tisti dan odločili speči odojka.

Nina, foto Kovac

Če vam je danes med 10. in 17. uro uspelo priti do taborne pošte, potem ste najbrž opazili, da je mogoče poleg standardnih kartic in znamk danes (in samo danes) dobiti tudi priložnostni žig Techuane. Pa to ni edino, kar vam ponuja pošta. Za vse zbiralce znamk in tudi za tiste, ki vas to vsaj malo zanima, so pripravili razstavo znamk s taborniškimi motivi. Nikar ne spreglejte kolekcije liberijskih taborniških znamk z zanimivimi motivi! Za tiste, ki jih znamke ne zanimajo toliko, pa so pripravili tudi razstavo našitkov vseh svetovnih jamboreejev, BP-jeva pisma z otoka Brownsea iz leta 1907 in zemljevid širjenja skavtizma po svetu. Če zbirate znamke, ne spreglejte škatle, v kateri si lahko zastoj nabereite znamke!

Nina

PALAFITTI

Alessandro, Giancarlo, Marco, Paolo,
Daniele, Domenico

Od kod ste?

Smo vod Castori iz Maniaga.

Zakaj ste naredili "palafitti" (šotor na platformi)?

Ker je to v naši skupini tradicija, vrh tega pa je udobno in zelo uporabno.

In kakšne so prednosti takega šotora?

Ker je dvignjen od tal, je manj vlažno, poleg tega pa lahko ješ v dežju ne da bi se zmočil in ne da bi moral postavljati še druge objekte. Poleg tega pa je še lep.

Slaba stran pa je, da za gradnjo potrebujemo veliko materiala in da se dvignjenega šotora ne da postaviti na skalnatih tleh ali v vetrovnem vremenu.

Kako dolgo ste ga gradili?

En dan smo porabili za postavitev platforme in šotora, potem pa še en dan, da smo naredili mizo.

Ste edini vod v vaši skupini, ki jih gradite?

Ne, vsi jih gradimo, le da jih nekateri postavijo nižje in imajo zato ločeno mizo. Večina pa je kot naš visoko. Obstaja tekmovalnost med vodi.

Katerih aktivnosti ste se udeležili?

Obiskali smo jezero in se vozili s kanuji.

Kaj počnete čez dan?

Poleg čiščenja in pospravljanja se igramo, pojemo in izdelujemo zapestnice. Naredili pa smo si tudi hladilnik, ki je vkopan v zemljo in dobro izoliran.

Nina

foto Nina, Kovax in Martin

Tabor na obisku

Rod srebrnih krtov Idrija

zapisal in fotografiral Aleš Cipot

Letos je julij mesec taborjenj, saj se rodovi zaradi množične udeležbe tabornikov na mednarodnem taboru Techuana v Avstriji odločajo za nekoliko zgodnejša taborjenja. Na taborjenju smo obiskali tabornike Rodu srebrnih krtov iz Idrije, ki – tako kot vsako leto – taborijo v mestecu Karigador, ki leži med Novigradom in Umagom, v hrvaški Istri. Na taborjenju je bila tudi skoraj celotna ekipa rodove uprave, o taborjenju in delovanju rodu sem se pogovarjal z Robertom, Mihom, Andrejo, Marušo, Julijo in Marjanco.

Ob zaključku zabavnih iger se se Idrijci in Tolminci nastavili še fotoaparatu

Taborjenje

Program na taborjenju poteka po vodih in vsak vodnik si sam pripravi program za svoj vod. Gre za nadaljevanje oziroma zaključek celoletnega dela v vodih. Na ta način vodniki zaokrožijo program, ki ga izvajajo med letom doma. Tako je olajšano osvajanje taborniških veščin, npr. veščine plavalec. To razumljivo pomeni, da vodi niso sestavljeni naključno, ampak jih sestavljajo isti taborniki kot doma. Nekatere aktivnosti pripravijo za vse tabornike in se jih tudi vsi udeležijo, nekatere

med njimi izvajajo skupaj s tolminskimi taborniki iz Rodu puntarjev, ki taborijo v Fjorinih, vasici blizu njihovega tabornega prostora. Gre za igre brez meja, orientacijo, karaoke, kviz Lepo je biti milijonar, izbor miss in mister Karigadorja, gusarski dan, bivakiranje, odbojgarsko tekmo (za starejše tabornike) ipd. Na bivak se se odpravili slaba dva kilometra daleč, še pred tem pa sta se med sabo v košnji trave na kraju bivakiranja pomerila starešina rodu in starešina čete. Na taborjenju izvajajo program za MČ in GG, PP-ji so v glav-

nem vodniki in zanje posebnega programa na taborih ne pripravljajo. Starejši taborniki so na tabor prišli peš iz Kopra, saj je tovrstni pohod ena izmed zahtev osnovnega programa za PP-je. Na taborjenju je prisotnih 86 taborečih, od tega je 69 tabornikov vseh starostnih kategorij, ostalo so odrasli, vendar nekdanji taborniki.

Ognja ne kurijo, saj je kurjenje zaradi nevarnosti požara prepovedano. Pred 15 leti je ravno na tem območju

Na taborjenju so Idrijčani pripravili zabavni program za srečanje s Tolminci

Ekipa Srebrnih krtov po blatnem doživetju na progi na taborjenju v Techuani

Struktura rodu

Starostna kategorija	Št. članov	Število vodov
MURNI	11	1 vod
MČ	Okrog 50	5 vodov
GG	Okrog 30	5 vodov
PP	14	1 klub
GRČE	5	-
Starejše grče - KUSKI	10	1 klub

divjal požar. Tako namesto tabornega ognja sestavijo pagodo in vanjo dajo plinsko svetilko, da vsaj malo pričarajo vzdušje pravega tabornega ognja. Postavljenih je več tabornih objektov, med katerimi so stalni: kuhinja, stranišče, tuš, štabni šotor, jambor z zastavo, jedilnica ... Kadilnice na taboru nimajo, saj taborniki ne smejo kaditi, niti uživati alkoholnih pijač. Starejši (nekdanji taborniki, predvsem starši) imajo svoj prostor, kjer se družijo, v istem prostoru pa lahko tudi kadijo. Tabornina znaša 25.000 tolarjev, vodstvo in vodniki plačajo 10.000 tolarjev, nekateri pa taborijo tudi zastonj, odrasli – turisti plačajo

30.000 tolarjev (otroci), odrasli, že zaposleni, pa 35.000 tolarjev oziroma 3.500 tolarjev na dan. Vso hrano in opremo, ki so jo potrebovali za taborjenje, so kupili v Sloveniji, saj je tako najceneje.

Družini MČ in GG se udeležujeta predvsem rodovih in območnih akcij. Vodstvo obeh družin sestavlja vodniki in načelnici. Njihova prednost in slabost hkrati je mladost. Slabost predvsem zato, ker morajo ob izvedbi aktivnosti vedno iskati pomoč polnoletnih tabornikov. V rodu deluje klub starejših grč – Klub upokojenih srebrnih krtov Idrija, s krajšim imenom Kuski, ki so

zelo aktivni na področju podpore in štejejo kakih deset članov. Stari so med 30 in 50 let. Članarine sicer ne plačujejo, torej uradno niso člani ZTS, vendar pa predstavljajo ogromno pomoč rodu. Rod jim nudi razne ugodnosti, na primer brezplačno taborjenje. V rodu deluje četa Črni vrh iz Črnega vrha nad Idrijo. Delujejo na tamkajšnji osnovni šoli in štejejo 25 članov.

Vodnike za delo stimulirajo med drugim tudi tako, da prejme najboljši vodnik v celem taborniškem letu praktično nagrado. Letos jo je prejela vodnica in načelnica družine GG Andreja Tratnik. Letošnja nagrada je šotorsko krilo in kompas.

Preglednica prikazuje število plačanih članarin srebrnih krtov v zadnjih treh letih.

Leto Število plačanih članarin ZTS-u

1999	80
2000	60
2001	105

Vodniki murnov ter medvedkov in čebelic: Špela Strus in Barbara Kokošar (obe vodita murne), Maruša Červ, Kristina Furlan, Sabina Ogrič, Damir Mohorič, Daša Rupnik in Petra Furlan (vodniki MČ-jev). Vodniki gozdovnikov in gozdovnic: Andreja Tratnik, Vojko Petrič, Matic Hvala, Erik Čuk, Dejan Seljak in Julija Kržišnik.

Največ sodelujejo z rodovi iz Cerknega, Spodnje Idrije, Ajdovščine, Tol-

Člani rodove uprave. Od leve proti desni stojijo: Marjanca Rupnik, Maruša Červ, Robert Jereb, Andreja Tratnik in Miha Menard. Manjkajo: Tatjana Rupnik, Ivanka Gantar, Aleš Marcola in Julija Kržišnik.

mina in Nove Gorice, torej z rodovi, ki sestavljajo severno-primorsko območje. Udeležujejo se tudi NOT-a in državnih mnogobojev (popotnice so letošnje državne prvakinja v svoji kategoriji). Pred deset in več leti so imeli zelo dobre tekmovalne ekipe, ki so med drugim osvojile prvo mesto na takratnem zveznem jugoslovanskem orientacijskem tekmovanju (to kar je danes v Sloveniji ROT). Vedno so bili med najboljšimi tudi v tekmovanju za značko Živka Lovšeta.

Vodstvo rodu

Starešina-Robert Jereb

Načelnik rodu in kluba PP - Miha Menard

Načelnica družine MČ-Maruša Červ

Načelnica družine GG-Andreja Tratnik

Tajnica-Marjanca Rupnik

Blagajničarka-Ivanka Gantar

Propagandistka-Julija Kržišnik

Gospodar-Aleš Marcola

Starešina čete Črni vrh-Marjanca Rupnik

Načelnica čete Črni vrh-Tatjana Rupnik

Denarna sredstva pridobivajo iz več virov, predvsem od Športne zveze Idrija,

RSK ima tisto kar večina rodov v Sloveniji nima: ekipo, katere člani so med sabo dobri prijatelji! Ker gre za mlajšo generacijo (PP-ji) pa njihov čas šele prihaja.

od Občine Idrija iz sklada za društva pa tudi od lokalne izpostave Urada za mladino v Idriji, sponzorjev in donatorjev in članarine, ki znaša 2.500 tolarjev na posameznika. Nekaj sredstev ostane tudi od letnih taborjenj. Rod ima v upravljanju dva objekta; taborni prostor v Karigadorju in kočo na Pšenku nad Idrijo. Slednjo rod prenavlja z lastnimi sredstvi in s pomočjo sponzorjev. Dela bodo predvidoma zaključena naslednje leto, ko RSK praznuje okroglih 50 let neprekinjenega dela. Zadnja leta zimujejo največ na Kovku (Otlica) in v Vojskem nad Idrijo. Zimovalnine so v primerjavi s taborninami precej manjše, višina pa je odvisna od trajanja zimovanja; giblje se med 2.000 in 5.000 tolarji.

V izboru naj tabornice na Rutki sodelujejo tudi članice RSK. Obiščite in glasujte! www.rutka.net

Zgodovina rodu

Pričelo se je 13. novembra 1952, na ustanovnem sestanku. Na prvem občnem zboru tabornikov v Idriji si je skupina izbrala ime Rod srebrnih krtov, ki se nanaša na rudarje živega srebra. Taborništvo se je v Idriji hitro razraslo, saj so taborjenja, zleti in ostale akcije privlačile člane. Kot predhodnika taborjenj lahko štejemo že kolonijo, ki je bila leta 1951 v Sr. Kanomlji, ko so bivali pod šotori, vodje pa so bili poznejši ustanovitelji RSK. Vrstila so se taborjenja v notranjosti Slovenije in predvsem ob morju v Hrvaški (Rovinj, Omišalj, Baška) in v Sloveniji (Seča) pa celo v Bosni in v Avstriji. Na taboru leta 1955 je rod razpolagal že z bogato opremo: šotori,

orodje, posoda in svinjski kotel. Že v prvih letih je rod štel preko sto članov. Od leta 1964 srebrni krti taborijo v Karigadorju, v hrvaški Istri. Za svoje delo so prejeli več priznanj – plaketo Jožeta Potrča, najvišje priznanje Zveze tabornikov Jugoslavije zlat javorjev list z žarki. Vrsto let so uspešno tekmovali za značko Živka Lovšeta in bili večkrat proglašeni za partizanski odred. Enega največjih uspehov je leta 1974 z zmago na JTPM na Pokljuki dosegla ekipa gimnazij. RSK je uspešno organiziral več področnih mnogobojev, republiških akcij (ROT, slovenska taborniška smučarska prvenstva, zaključne prireditve ob podelitve značke Živka Lovšeta ...). Najuspešnejše obdobje v zgodovini rodu je bilo v letih od 1970 do 1980, ko se je število članov dvignilo čez 200. V teh časih je v rodu delovala skupina murnov, družina MČ Srebrna kapljica, četi Jurija Vege (gimnazijci) in Franceta Bevka (osnovna šola) in klub Vandravci. V drugi polovici 80. let je članstvo počasi začelo upadati, občinska zveza tabornikov je praktično prenehala delovati, prav tako tudi Odred Brinov grič iz Črnega vrha nad Idrijo, katerega taborniki so se priključili Idrijčanom. V letu osamosvoji-

tve Slovenije in še naslednje leto ni bilo letnega tabora. Največ so k temu pripomogle vojne razmere na Hrvaškem. Zaradi izpada taborjenja pa je članstvo drastično upadlo in tako je leta 1992 rod imel le še dobrih dvajset aktivnih članov. Ob tem se je sesula tudi struktura rodu, zato so ostali brez vodnikov, načelnikov in specialistov. Istega leta je funkcijo starešine prevzel Srečko Ličen, načelništvo rodu pa sedanjí starešina Robert Jereb, kar je pomenilo praktično nov začetek. V letih 1993 (16 taborečih) in 1994 (24 taborečih) so taborili v Jagodju nad Izolo, izvedli dva propagandna tabora, pričeli z usposabljanjem novih vodnikov, od leta 1995 (41 taborečih) pa ponovno organizirali zimovanja, prav tako pa od takrat ponovno redno taborijo v Karigadorju. Nov zagon je RSK doživel leta 1998, ko je načelnik postal Miha Menard. V naslednjih letih je dozorela tudi nova generacija vodnikov, ki so rasli v organizaciji od vstopa v šolo naprej. Pred kratkim so v Črnem vrhu nad Idrijo ustanovili četo Črni vrh, ki združuje 25 tabornic in tabornikov vseh starostnih kategorij. Na dan ustanovitve se je zbrala množica 60 ljudi, pripravili so slavnostni govor, program, ki so ga za svoje starše pripravili otroci, taborniški krst in prisego za vse, še nekrščene. Vsi taborniki so prejeli kape z znakom čete, ki simbolizira okolje iz katerega izhajajo.

Ustanovitev Čete Črni vrh

Dogodki

Pugy

Pester in zanimiv program za udeležence priprave na 12. zlet ZTS v Tolminu

V želji, da bo program 11. zleta ZTS čim bolj pester in primeren za popotnice in popotnike, je organizacijski odbor zleta konec avgusta organiziral Pripravljalni tabor Tolmin 2001. Poleg seznanjanja z zletnim prostorom, načrtovanja zletne infrastrukture ter druženja med bodočimi "sodelavci", je več kot 20 programskih prostovoljcev in članov organizacijskega odbora "preizkusilo" veliko zanimivih programskih aktivnosti (potepi, ogledi zanimivih naravnih znamenitosti, rafting, kolesarske ture, bivakiranje, rekreacijske športne dejavnosti...) in zasnovalo druge programske sklope (znanost in tehnika, kreativne delavnice, taborništvo v družbi). Najbolj atraktivna bo verjetno proga preživetja, saj že narava sama z vzponi in spusti ter vodo in blatom ponuja pravi izziv za udeležence.

Prijave za udeležbo (kot udeleženci ali člani osebja) zbira pisarna ZTS do 15. decembra 2001. Za dodatne informacije se obrnite na svojega načelnika ali na zlet.rutka.net.

Naj, naj inštruktorski tečaj Deseta obletnica izobraževanja inštruktorjev

V Gozdni šoli v Bohinju je letos že deseto leto potekala Šola za vodje – inštruktorje I. stopnje. Na njej je letos sodelovalo 68 tečajnic in tečajnikov iz več kot polovice aktivnih taborniških rodov po Sloveniji, kar je v primerjavi s preteklim letom kar občutno več. Število je verjetno pokazatelj boljšega kadrovanja v rodovih in zavedanja, da znanje in izkušnje pomenijo tudi bolj kakovostno delo z vodniki, klubi oz. v rodovi upravi.

Tečaj je zaznamovalo tudi življenje Indijancev – rdečar nit, ki je povezovala prosti čas na tečaju. Udeleženci so pohvalili predvsem predavatelje, prizadevnost in povezanost vodstva, delavnice ob prostem času in pa računalnik sredi tabora, na katerem so nastajali prispevki za časopis Bohinjska buka.

Inštruktorska šola, ki jo je vodil načelnik komisije za vzgojo in izobraževanje Damjan Habe – Habo, je bila posebna tudi po tem, da je v vodstvenem timu že v pripravi tudi pri izvedbi sodeloval član tuje skavtske organizacije (Dorin iz Romunije). Evropska skavtska regija preko projekta Eurotrain podpira tudi tovrstno izmenjavo strokovnega kadra. En dan na taboru je bil posvečen 50-letnici ustanovitve ZTS, najbolj pa je bila posrečena uprizoritev pomembnih mejnikov razvoja organizacije na večernem programu.

Svež veter v jadra organizacije

7. Smotra hrvaških skavtov

Zgodilo se je konec julija v Fužinah pri Delnicah. Po enajstih letih premora je Savez izvidžaća Hrvaške pod sloganom "izvidžaći znaju i mogu" v idiličnem zavetju Gorskega Kotarja zbral okoli 1.000 skavtov iz različnih krajev Hrvaške in nekaterih držav Evrope, prijaznemu povabilu pa so se odzvali celo skavti iz Japonske. Smotra je potekala nekoliko drugače kot naš zlet, saj je bila organizirana po sistemu taborjenja članov vseh starosti iz več rodov, pri tem pa je organizator poskrbel za nekatere skupne prireditve in ponudil nabor možnih programskih aktivnosti v bližnji in daljnji okolici.

Smotra, katere pokrovitelj je bil predsednik Hrvaške Stipe Mesič, po besedah organizatorja pomeni predvsem svež veter v jadra organizacije predvsem na področju izvajanja atraktivnega programa za mlade in povezovanja skavtskih centrov (Split, Rijeka, Zagreb, Osijek ...) in pa promocijo v družbi, od katere

skavtstvo pričakuje izdatnejšo podporo. Na smotri je iz Slovenije sodelovalo 25 udeležencev Rodu zelene Rogle iz Zreč in dva člana prostovoljnega osebja.

Približevanje stoti obletnici skavtstva

17. evropska skavtska konferenca

V češkem glavnem mestu je julija potekala 17. evropska skavtska konferenca. Na njej je sodelovala večina delegacij nacionalnih skavtskih organizacij, članic te regije. Poleg potrditve poročila o delu v predhodnem triletnju in sprejema programa do leta 2004, so bile v ospredju volitve novih članov evropskega komiteja. Delegati so poleg dosedanjih članov (Therese Bermingham - nova predsednica, Davida Bulla in Georgea Hourdakisa) izvolili Lidijo Pozaič iz Hrvaške, Markusa Peiperja iz Nemčije in Šveda Johana Strida. Vzporedno je s podobnim programom potekala tudi evropska konferenca WAGGGS. Obe konferenci sta v prvem skupnem delu pregledali rezultate skupnih aktivnosti, v zadnjem pa pripravili osnovo za sodelovanje med organizacijama v duhu približevanja stoletnici skavtstva leta 2007, ko naj bi obe organizaciji kandidirali za Nobelovo nagrado za mir.

Udeležencem konference bo zagotovo ostala v spominu gostoljubnost gostiteljev konference, ki so poleg dobrih pogojev za delo pripravili tudi nepozabno otvoritveno slovesnost v praški mestni hiši (udeležence je preko pisma pozdravil tudi češki predsednik Vaclav Havel), nočno vožnjo po reki Vltavi in sklepno slovesnost v protokolarnem objektu na otoku reke. Delegacije so za gostiteljico naslednje konference leta 2004 izbrali Islandijo (za gostiteljstvo sta se potegovala še Izrael in Malta).

Taborjenja

Skupno taborjenje pomurskih rodov

Aleš Čipot

Po dolgem času so pomurski rodovi združili moči tudi na letnem taborjenju. Rod Vedri Prleki iz Ljutomera, Vidra iz Lendave in Bistrice ter Veseli veter iz Murske Sobote so taborili v Veličanah, kraju v Prlekiji, ki leži med Ljutomerom in Ormožem.

Gozdovnikov in gozdovnic je bilo na taborjenju manj kot običajno, vendar je bila slabša udeležba GG-jev pričakovana zaradi množične udeležbe pomurskih GG-jev na Techuani. Na taborjenju so se spoznavali s klasičnimi temami (orientacija, pohodništvo, bivakiranje ipd.), ob tem pa so velik del programa predstavljale igre, npr. svinjska olimpiada, mokri komandosi, divjaki v jelševju ipd.

Vodniški tečaj pomurskega območja spada med boljše in kakovostnejše v Sloveniji. Tečaj organizirajo neprenehoma že nekaj let zapored in v zadnjem času poteka vedno sočasno z letnim taborjenjem. Letos je tečaj uspešno opravilo vseh deset tečajnikov.

Pomurski taborniki so z izvedbo taborjenja zadovoljni, ugotavljajo pa, da bi bil v prihodnje potreben še kakšen dodaten vodnik za t.i. vodeni prosti čas in večerne programe, ki so v zadnjem času prav dolgočasni oziroma se ponavljajo. Tako bi razbremenili vodnike, ki so z mlajšimi v času gozdne šole oz. čez dan.

Letošnji program za kategoriji MČ in GG je obsegal več zabavnih iger, kar se je izkazalo za dobro odločitev.

MČ-ji so taborili od 7. do 13. julija, ostali pa od 5. do 14. julija. Marsikateri

Medvedki in čebelice so bili kot običajno najštevilnejši na taborjenju. Taborili so le sedem dni, ostale starostne kategorije pa deset dni.

tabornik je tokrat prvič prišel na tabor z vlakom, saj je nedaleč od tabornega prostora železniška postaja.

Starostna kategorija	Rod Vedri Prleki Ljutomer	Rod Vidra Lendava	Rod Veseli veter Murska Sobota	SKUPAJ
MČ	18	12	10	40
GG	10	2	4	16
Vodniški tečaj	4	4	2	10
Vodstvo tabora	15	6	6	27
SKUPAJ	47	24	22	93

Oskrba in obvladovanje približno 90 taborečih je zahteval poseben napor in pozornost.

Taborno vodstvo. Starešina: Jana Ljubec (RVP), taboro-vodja: Csaba Szabo (RV), vodja programa MČ: Saša Pergar (RVP), vodja programa GG: Matevž Jakelj (RVP), vodja vodniškega tečaja in gospodar: Aleš Skalič (RVV), tajnik, blagajnik in ekonom: Marko Jerebič (RVP), kuharica: Marjana Kunc, vodniki vodov MČ: Mateja Topolinjak, Saša Pergar, Nataša Šiškin (vsi RVP), Monika Car (RVV), Kristina Vuk, Jasmina Kelenc in Nina Markovič (vse RV), vodniki vodov GG: Tiho-mir Babič in Nejc Pečnik (oba RVP), vodnici vodniškega tečaja: Simona Topolinjak (RVP) in Petra Skalič (RVV).

Taborjenja

Morski viharniki v kazarski grapi

Tina Bržan – Čriček,
RMV Portorož

Portoroški taborniki iz Rodu morski viharniki, smo letošnje taborjenje preživel v deželi strmih pobočij, daleč stran od mestnega vrveža in med prijaznimi ljudmi – na Cerkljanskem.

V samotni grapi pod Laharno, ki smo jo takoj vzeli za svojo, se je odvijala naša letošnja avantura. Ko nam je ob pogledu na skrbno pokošene travnike v strmini zastajal dih, smo ob Kazarski, rečici, ki teče v naši grapi, doživljali taborništvo v vsej svoji razsežnosti. Zjutraj nas je sonce zbudilo in kukalo iz smeri Polic, starodavne vasice na planoti na vzhodu. Prvo soočenje z jutranjo realnostjo je bila Kazarska, ki je deloma potešila primorsko oko, ko je iskalo morsk gladino, toda dodobra pretresla zaspano telo ob jutranjem umivanju. Ko se je sonce pomikalo po grapi proti zenitu, se je taborniški živčav zlil s preprosto, a trmasto pokrajino ...

"Najbel ajnfah je pruštaf slejčt"

Ste razumeli? No ja, tudi mi smo na začetku imeli nekaj težav s cerkljan-

skim narečjem. Pa ni bilo prehudo. Med spoznavanjem raznih etnoloških značilnosti Cerkljanske – od značilnih jedi, laufarije, škofovsko-cerkljanskega stavbarstva, – smo se lotili tudi cerkljanščine. Ob prevajanju tekstov v narečju, kjer so nam bili v veliko pomoč domačini iz Polic, nam je v uho prišla marsikatera njihova – suisli, pruštaf, falauze ...

V Zakojci smo s Francetom Bevkom nekateri obrisali prašne spomine iz davno prebranih otroških knjig, taborniški duh pa potešili s pohodom do tabora, ko smo prečili kar nekaj grap – počez in podolgem in opazovali pravo malo elektrarno pri Bukovskem samotarju.

Adrenalin je šprical

Dragi tabornik, verjetno ti je že postalo jasno, da beseda "ravnina" v teh krajih izgubi pomen. Kar je super, če

želiš najti teren za noro, nepozabno in čisto pravo progo preživetja. Da ne pozabim omeniti, da je za nekatere bila prava mala proga preživetja že samo sprehod do našega najbližjega soseda v Laharno. No, in prav ta nas je popeljal po skriti strugi Kazarske, ki si utira pod v nedostopnih grapah. Bilo je divje, nabrali smo vse cerkljanske klope, bredli po vodi in seveda, kot nalaga tradicija, prečili reko po vrvi. Posebne poslastice so bili deležni vodniki, saj so lahko v bližnjem plezališču Lutne skale preizkusili tudi svoje plezalske sposobnosti ob prijaznem varovanju domačih plezalcev.

Adrenalinskega naboja pa s tem seveda ni bilo konec. Za veliki finale so bili PP-jevci poslani na orientacijski pohod z bivačiranjem. Medtem, ko so si najmlajši v taboru ogledovali diase iz El Capitana, so PP-jevci sopihali v strmino proti Ravnam pri Cerknem. Tam so iskali jamo aragonitnih ježkov, se nato spustili navzdol in v hudem nalivu spet bredli v breg proti Rodni. Tam so jih kmetje kljub pozni uri na srečo sprejeli na svoje suisli (senike), kjer so preživali nevihtno noč.

Vikingi osvojili Porezen

Ob gromu in streli, se je po zapisih

starodavnih varuhov morja, pričel vikingški dan. Veslači so veslali po suhem, deklica je bila ugrabljena, Obelix premagan, bitka dobljena in veliki meč obarvan s pravo krvjo ... Ker je gladina Kazarske upadla, smo pohod kot Vikinzi opustili. Pa smo ta hrib zato osvojili navsezgodaj zjutraj naslednji dan. Dotikali smo se oblakov tam gori. Vrh nam je ponudil čudovit razgled na Spodnje Bohinjske vršace in cerkljanske grape. Vse je bilo kot na dlani. Pot navzdol je bila še posebej zabavna. Potem, ko smo v vasi Jesenica pred neko hišo opazili Sneguljčico s kar devetimi palčki, se nam je po grapi pri Žabžah kar skotalilo navzdol. In smo se kotalili, se prekopicvali in spet kotalili. Vam povem, to je boljše kot Gardaland!

Med marmelado in angelskimi brancini

Res je, da je glavni del taborniškega dneva posvečen gozdni šoli, toda, glej ga zlomka, ta šola se vedno začne s hrano in konča z njo. Trikrat hura za kuharja! Za brancine, orade, palačinke, krofe ... in marmelado seveda.

Med zapletanjem z vozli, potnimi znaki in neko čudno vedo, ki ji pravijo

topografija, pa seveda lovljenjem lisice, streljanjem z lokom in postavljanjem pionirskih objektov, nas je doletel tudi marsikateri prijeten obisk vaščanov.

Improvizirana gasilska akcija z Bukovsko-Zakojškimi gasilskimi društvom je bila zelo uspešna. Pogasili smo tleči ogenj, se naučili pravilnega gašenja in varstva narave pri pripravljanju odprtih ognjev.

Ko so ognjene iskrice letele med zvezde

Ko so sončni žarki pojenjali, se na zahodu potopili za suisli, nam je ognjena luč osvetlila poti do šotorov. Če si želiš dotakniti teh nepozabno zelenih travnikov, si zapomniti šelestenje bukovine in svobodo ptice ob graparskih prostranstvih, se moraš dotakniti sebe. Med prasketanjem ognja in nešteti utrjenimi zvezdami nam ob ritmu kitare tega ni bilo težko narediti. Tako so ne-

kateri kovali nove verze, ali risali načrte za masiven vhod v tabor, drugi šepetali zvezdam in iskali odgovore. Med taborniškimi prijatelji večeri prehitro minejo. Pa vendar, ostanejo za vedno, tam nekje – med bukovino in hladom "naše" grape.

2. SEJA STAREŠINSTVA ZTS

V prelepi sejni sobi pretorske palače v Kopru je bila 16. junija 2001 ob 10.00 uri 2. seja starešinstva ZTS. Na seji je bilo prisotnih 29 članov od 39., kar je 74,36 %, in predstavniki iz vseh 9 območnih organizacij ZTS.

Starešinstvo je razpravljalo in sprejelo sklepe o zapisniku 1. seje, poslovniku o delu 2. seje starešinstva, informaciji o delu IO ZTS med 1. in 2. sejo, problematiki sodelovanja na akciji Luč miru iz Betlehema, registraciji rodov v letu 2001, poročilu o akciji Luč miru 1999, koledarju akcij v letu 2001 – 2002, članarini za leto 2002, o Techuani 2001, popravilo je Pravilnik o priznanjih in odlikovanjih ter podelilo nekaj novih priznanj.

Glede sodelovanja na akciji Luč miru iz Betlehema je starešinstvo sprejelo programska izhodišča ZTS za pripravo in izvedbo akcije. Poleg tega je starešinstvo naložilo IO ZTS, da akcijo izvede ob enakopravnem sodelovanju z ZSKSS. V nasprotnem primeru starešinstvo priporoča IO ZTS in odboru ZTS za pripravo akcije LMB 2001, da jo izvedemo sami. O tem naj se odloči IO ZTS glede na okoliščine.

Starešinstvo je registriralo še 27 rodov, ki izpolnjujejo pogoje za članstvo – seznam je objavljen. Novi pravilnik o priznanjih in odlikovanjih bo objavljen posebej. Prav tako seznam prejemnikov priznanj in odlikovanj.

Ivo Štajdohar

REGISTRACIJA RODOV 2001

Starešinstvo ZTS je na 1. in 2. seji 7. 4. in 16. 6. 2001 ugotovilo, da pogoje za članstvo iz 19. člena statuta ZTS v taborniškem letu 2000-2001 izpolnjujejo naslednji rodovi:

1. Rod II. grupe odredov	Celje	Celjsko-Zasavsko
2. Rod zelene Rogle	Zreče	Celjsko-Zasavsko
3. Rod pusti grad	Šoštanj	Celjsko-Zasavsko
4. Rod jezerski zmaj	Velenje	Celjsko-Zasavsko
5. Rod Polde Eberl - Jamski	Zagorje	Celjsko-Zasavsko
6. Rod Lilijskega grčiča	Pesje-Velenje	Celjsko-Zasavsko
7. Rod divjega petelina	Šentjur	Celjsko-Zasavsko
8. Rod gorjanskih tabornikov	Novo mesto	Dolenjsko
9. Rod mirne reke	Mirna na Dolenjskem	Dolenjsko
10. Rod sivih jelš	Trebnje	Dolenjsko
11. Rod sivega dima	Krško	Dolenjsko
12. Poključski rod	Gorje	Gorenjsko
13. Rod stražnih ognjev	Kranj	Gorenjsko

14. Kokrški rod	Kranj	Gorenjsko
15. Rod svobodnega Kamnitnika	Škofja Loka	Gorenjsko
16. Rod Stane Žagar - mlajši	Kranj	Gorenjsko
17. Rod zelenega žirka	Žiri	Gorenjsko
18. Rod zelene sreče	Železniki	Gorenjsko
19. Rod snežniških ruševcev	Ilirska Bistrica	Južno Primorsko
20. Rod jadranskih stražarjev	Izola	Južno Primorsko
21. Rod srebrnega galeba	Koper	Južno Primorsko
22. Rod kraških viharikov	Postojna	Južno Primorsko
23. Rod bela jadra	Prade	Južno Primorsko
24. Podgorski rod	Kutežovo	Južno Primorsko
25. Rod morskimi vihariki	Portorož	Južno Primorsko
26. Rod Sergeja Mašere	Piran	Južno Primorsko
27. Rod koroških jeklarjev	Ravne na Koroškem	Koroško
28. Rod severni kurir	Slovenj Gradec	Koroško
29. Rod pogorevc	Žerjav	Koroško
30. Rod Louisa Adamiča	Grosuplje	Obljubljansko
31. Rod bistriških gamsov	Kamnik	Obljubljansko
32. Rod upornega plamena	Mengeš	Obljubljansko
33. Rod dveh rek	Medvode	Obljubljansko
34. Rod skalnih taborov	Domžale	Obljubljansko
35. Rod smnjaka	Logatec	Obljubljansko
36. Rod Moravske doline	Moravče	Obljubljansko
37. Rod rjavega medveda	Kočevje	Obljubljansko
38. Rod tmovskih regljačev	Ljubljana	Ljubljansko
39. Raškiški rod	Šmartno pri Ljubljani	Ljubljansko
40. Rod Črnega mrava	Ljubljana	Ljubljansko
41. Rod tršati tur	Ljubljana	Ljubljansko
42. Rod heroja Viteza	Ljubljana Črnuče	Ljubljansko
43. Rod Bičkove skale	Ljubljana	Ljubljansko
44. Rod Sivega volka	Ljubljana	Ljubljansko
45. Rod samorastniki	Ljubljana	Ljubljansko
46. Rod beli bober	Ljubljana	Ljubljansko
47. Rod Rožnik	Ljubljana	Ljubljansko
48. Zmajev rod	Ljubljana	Ljubljansko
49. Rod močvirski tulipani	Ljubljana	Ljubljansko
50. Rod dobre volje	Ljubljana	Ljubljansko
51. Rod rdeči Zalog	Ljubljana	Ljubljansko
52. Rod XI. SNOUB	Maribor	Mariborsko
53. Rod Franca Lešnika	Miklavž	Mariborsko
54. Maistrov rod	Limbuš	Mariborsko
55. Rod ukročene reke	Maribor	Mariborsko
56. Rod Črno jezero	Slovenska Bistrica	Mariborsko
57. Rod severnica	Maribor	Mariborsko
58. Kobanski rod	Selnica ob Dravi	Mariborsko

59. Rod vedri Prleki	Ljutomer	Pomursko
60. Rod veseli veter	Murska Sobota	Pomursko
61. Rod vidra	Lendava	Pomursko
62. Rod mladih borov	Ajdovščina	Severno Primorsko
63. Rod srebrnih krtov	Idrija	Severno Primorsko
64. Rod soških mejašev	Nova Gorica	Severno Primorsko
65. Rod puntarjev	Tolmin	Severno Primorsko
66. Rod kranjskega jegliča	Sp. Idrija	Severno Primorsko
67. Rod aragonitnih ježkov	Cerkno	Severno Primorsko

ČLANARINA 2002

Starešinstvo ZTS je na 2. seji dne 16. 6. 2001 sprejelo naslednji sklep o članarini za leto 2002:

SKLEP 9:

- a) Priporočena članarina za leto 2001-2002 je 2.670,00 tolarjev.
- b) 1210 tolarjev ostane za delo rodu, predvsem za usposabljanje kadrov, del članarine, ki jo rodovi odvajajo na žiro račun ZTS za skupne naloge, pa je 1.460,00 tolarjev.
- c) Tako zbrana sredstva bodo namenjena:
 - 60 tolarjev za odgovornostno zavarovanje vodnikov in drugih funkcionarjev,
 - 455 tolarjev za literaturo za vodniške in inštruktorske tečaje ter Taborniški vestnik,
 - 120 tolarjev za delo območnih zvez,
 - 165 tolarjev za mednarodne članarine,
 - 60 tolarjev za materiale za promocijo in propagando
 - 605 tolarjev za po tri priloge MEDO in GOZDOVNIK:
 - MEDOTA naj bi prejel vsak prijavljen MČ, GOZDOVNIK-a pa vsak prijavljen GG v letu 2001-2002, ter priznanje za PP za udeležbo v programu EU zate in AWARD.
 - d) Članarina mora biti pobrana in odvod članarine nakazan na žiro račun ZTS do 31. 12. 2001. Po tem datumu bo odvod na ZTS 1.800 tolarjev.

e) Rodovi bodo lahko na osnovi prijave članstva (oddani podatki o članstvu na elektronskem mediju) za do 15. 12. 2001 prijavljene člane poravnali članarino v dveh delih: polovico do 31. 12. 2001 in drugo polovico do 31. 3. 2002. Članske izkaznice se izdajo po celotnem vplačilu članarine.

Razpis za ROT 2001

Organizator: Zveza tabornikov Slovenije

Gostitelj: Rod Mladi bori Ajdovščina

Kraj tekmovanja: Okolica Ajdovščine

Zbor ekip: petek, 28. 9. 2001 ob 17.00 na parkirišču

Športnega centra Police v Ajdovščini

Zaključek tekmovanja: nedelja, 30. 9. 2001 po kosilu

Štartnina: 16.500,00 SIT na ekipo

Kategorije: ekipa šteje 5 članov, tekmuje se v kategorijah popotnic, popotnikov, grč in grčic, tekmovanje se odvija po propozicijah ROT-a

Dodatne informacije: Uroš Medvedec – Medo (tel.: 041377446)

Prijave oz. informacije: Matej Peljhan (e-naslov: lucka.peljhan@siol.net ali polžji naslov: Kidričeva 32, 5270 Ajdovščina)

Obvezna literatura: Slovenija, turistični vodnik, smer 13 oz. str.455 - 463.

TOKA 2001

Rod aragonitnih ježkov Cerkno že četrth zapored organizira orientacijsko tekmovanje z gorskimi kolesi: TOKA – Taborniška orientacijsko-kolesarska avantura, ki bo letos **15. septembra** s prvim startom predvidoma ob **10. uri** zjutraj.

Tekmovalci se bodo na akciji soočili z dobrih 35 kilometrov dolgo, razgibano progo, ki ponuja kar nekaj dolgih vzponov in prav toliko zanimivih spustov, vodi pa večinoma po makadamskih in kolovoznih poteh prelepega cerkljanskega hribovja.

Štartnina bo **minimalna**, ob prijavi pa bodo tekmovalci prejeli dodatna navodila.

Prijave zbiramo na: 041/759-140 (Mare) in na e-mail: **raj@rutka.net**.

Dodatne informacije v zvezi z akcijo bodo na voljo na naslovu <http://raj.rutka.net/toka>

ROLTA - rola tabornik?

Se rola tebi? Se rola tvojim prijateljem? Se nam vsem rola? Kakor komu, organizirano pa se nam bo v soboto, **15. septembra ob 10.00 uri, v Zalogu pri Cerkljah**. Na lepi asfaltni progi, dolgi 6 km se bo odvijalo prvo pravcato taborniško tekmovanje v rolanju. Na rolarjih seveda.

In kdo vse bo rolal?

Kdor ima rolarje ali pa nemara celo kotalke, po možnosti starejše kot je on sam. Rolali bomo v petih kategorijah in ločeno po spolu:

MČ – GG – PP – GRČE – DRUŽINE.

V individualnih kategorijah štejejo najboljši časi, v družinski kategoriji pa najboljši čas otroka in enega starša. Poleg hitrosti bo veliko veljalo tudi znanje. MČ-ji in GG-ji bodo prevozili en krog oziroma 6 km, PP in GRČe pa dva oziroma 12 km. Proga ni zahtevna z vzponi in je zato primerna tudi za najmlajše, za varnost pa bo poskrbljeno tudi s pomočjo prometne policije in intervencijske enote prve pomoči. Prihod in prijava tekmovalcev sta zaželeni do najpozneje 9.30 ure pred osnovno šolo v Zalogu. Urejeni in označeni bodo parkirni prostori v Cerkljah, nato pa organiziran prevoz s kombijem na mesto tekmovanja.

Štartinina znaša **500** tolarjev na **tekmovalca** oziroma **1000** tolarjev za tekmovanje v **družinski kategoriji**, prijaviti pa se je potrebno najpozneje do **11. 9.** vodi tekmovanja Nini Derlink, Kalinškova 16, 4000 Kranj (gsm: 040 201425) ali pa po elektronski pošti **ninaderlink@hotmail.com**. Plačilo štartnine bo na kraju tekmovanja, vsak udeleženec pa bo ob plačani štartinini prejel tudi malico.

"Zadn cajt, da se nam čist zrola!"

ZLATA PUŠČICA 2001

Rod trsati tur iz Ljubljane organizira v **soboto 6. oktobra 2001** tradicionalno taborniško lokostrelsko tekmovanje Zlata puščica. Taborniki Rodu trsatega tura smo se odločili odpreti tekmovanje tudi netaborniškim lokostrelskim društvom in približati umetnost lokostrelstva tistim tabornikom, ki mislijo, da to ni zanje (čeprav je lokostrelstvo disciplina na vseh taborniških mnogobojih)!

Tekmuje se v dveh disciplinah, v več kategorijah:

V prvi disciplini (KLD – klasična lokostrelska disciplina) tekmujejo MČ in GG ter mlajši člani lokostrelskih društev razdeljeni po spolu in starosti v 8 kategorij:

Čebelite - vse, ki so letos dopolnile 11 let (l. 90) in mlajše
Medvedki - vsi, ki so letos dopolnili 11 let (l. 90) in mlajši
članice LD, ki so letos dopolnile 11 let (l. 90) in mlajše
člani LD, ki so letos dopolnili 11 let (l. 90) in mlajši
Gozdovnice - vse, ki so letos dopolnile 15 let (l. 86) in
starejše od 11 let

Gozdovniki - vsi, ki so letos dopolnili 15 let (l. 86) in starejši
od 11 let.

članice LD, ki so letos dopolnile 15 let (l. 86) in mlajše

člani LD, ki so letos dopolnili 15 let (l. 86) in mlajši

Strelja se na strelišču, v prilagojeni FITA tarčni disciplini, na tarče FITA 80 cm (deset krogov ocenjenih od 10-1). Tekmuje se ekipno in posamično; ekipo sestavljajo štirje člani istega spola. Vsaka ekipa mora imeti lok, najmanj 6 puščic ter ustrezno zaščitno opremo.

V drugi disciplini (TLD – taborniško lovska disciplina) tekmujejo taborniki in starejši člani LD, ki so letos dopolnili 16 let (l. 85) in starejši, razdeljeni v 4 kategorije po spolu:

TLD tabornice

TLD taborniki

TLD klubovke

LD klubovci

Strelja se v gozdu na prilagojeni FITA gozdni krog.

Tekmovanje je posamično; tekmovalci iz različnih društev so razporejeni v skupine, ki jih določi organizator. Vsak tekmovalec mora imeti svoj lok in puščice, ki morajo biti označene.

V obeh disciplinah se strelja instinktivno. Dovoljene so vse vrste lokov (tudi compound), vendar ti ne smejo biti opremljeni z merilnimi napravami ali drugimi pripomočki, ki bi lahko služili za merjenje. Vse puščice posameznega tekmovalca morajo biti enako dolge.

Za opremo morajo poskrbeti društva sama, ker izposojanje ne bo mogoče.

Tekmujejo lahko člani ZTS (tisti, ki so člani registriranih rodov z izkaznico za leto 2000/2001), ter člani ostalih lokostrelskih društev.

Vsi tekmovalci se morajo **prijaviti** do **1. oktobra 2001** na naslov: RTT Zarnikova 3, 1000 Ljubljana; ali na telefon: 041 / 266 969 (Damijan), ali po e-mailu: **dumy@rutka.net**, ali preko prijavnice na internetu: <http://rtt.rutka.net/zp>

Zbor ekip tekmovanja za Zlato puščico bo ob **9:00 uri** na strelišču **Lokostrelskega društva Moste v Bizoviku**.

Cena tekmovanja je **1500 SIT** na **udeleženca**. Društva, ki pripeljejo **več kot 15** tekmovalcev plačajo **1000 SIT** na osebo. Vsak tekmovalec dobi našitek in malico. Štartnino plačate na ŽR:

50101-678-71185, Društvo tabornikov Rod trsati tur, Zarnikova 3, Ljubljana; s pripisom – Zlata puščica, ime vašega društva (kopijo virmana prinesite s seboj).

Veliko zabave in ...

VSE V ZLATO!

vam želijo taborniki RTT

Taborjenja

Črno jezero iz Slovenske Bistrice v bistri Kolpi

Drago Jovič

Naši so bili deset dni ob in v Kolpi v kraju Breg. Dušo dalo! Sem tabor spravljal v svoj novi Nikon (glej fotografije) in imam vsaj neko tolažbo, čeprav so fotografije bolj slaba tolažba, nastale pa so na enodnevnem obisku.

Žal sem prišel in odšel, ko je bilo večje število "ta malih" na bivačiranju. Sem pa se pogovarjal z vodjo taborjenja Juretom Himelrajhom – Jurčem, ki je tabornik že 12 let, videl sem starešino tabora Marka Kuhla, ekonoma Iztoka Utenkarja – Čipsa, golaž nam je pripravila Mira Gostenčnik, ravno tisti dan pa jo je zamenjal Božo Pristovnik. Pogleda sem izmenjal tudi s kolegico Marijo Bračič, med vožnjo z avtomobilom pa sem skozi motno šipo videl tudi vodnika Dejana Gostenčnika.

Voda! Tabornikom ni bilo težko skočiti vanjo, za stare kosti pa je ta bržčas premrzla. Jaz sicer še sploh nisem star, kopal pa se nisem zgolj zato, ker je baje na sredini Kolpe meja, jaz pa še nisem vadil plavanja s potnim listom v čeljustih.

Sicer pa sem namesto besedičenja poslal fotografije, kakšen teden ali dva pred tem pa sem plačal naročnino na Tabor za več let. Sedaj pa tako. Če so v uredništvu zaradi plačane naročnine bili dobre volje, je objavljenih *nekaj folk*, če so bili vznikli jih je objavljenih najmanj pet, če jih je pa začelo metati od veselja so objavljene vse (12), ampak v tako dobro voljo jih nabrž nisem spravil. Mi je pa pri srcu težko, ker obstajamo takšni, ki nam je treba poslati *težek opomin*, preden se spravimo v banko ali na pošto. Groza. Le koliko dobrih del moramo ti oneji opraviti, da se vsaj malo potegnemo ven? Samo mojim učenkam in učencem ne povedati, mi bo res nerodno ...

Evropska unija

Kandidatke za članstvo v EU

Barbara

V prejšnji številki smo govorili o članih Evropske unije in nekaterih njenih ustanovah, v tej pa vam predstavljamo tiste žpred vrati' in pogoje za vstop v zvezo.

Za članstvo v uniji lahko zaprosi vsaka evropska država. Države kandidatke, ki trenutno čakajo na vstop pa so: Bolgarija, Ciper, Češka, Estonija, Latvija, Litva, Madžarska, Malta, Poljska, Romunija, Slovaška, Slovenija in Turčija. Te morajo biti za vstop bistveno bolj pripravljene, kot so bile njihove predhodnice. Kriterije, ki jih morajo izpolnjevati, so sprejeli leta 1993, delijo pa se na gospodarske in politične ter zahtevajo sprejetje evropskega pravnega reda.

Leta 1997 je Evropska komisija prosilke razdelila na dve skupini. V prvo, 'bolj uspešno', so se poleg Slovenije uvrstile še Češka, Estonija, Madžarska, Poljska in Ciper.

Slovenija v EU. Kdaj se je začelo?

Slovenijo so države članice kot samostojno priznale leta 1992. Istega leta je Slovenija takratnih dvanajst (danes jih je že 15) članic obvestila, da bi se rada pridružila uniji. Leto pozneje, 1993, smo podpisali sporazum o sodelovanju. Uradna pogajanja za sklenitev evropskega sporazuma so se začela aprila 1995, potem ko je Italija le sprejela mandat za pogajanja.

Španski kompromis

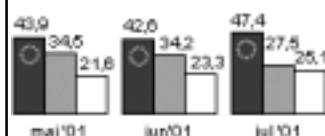
Do podpisa pa je bilo še daleč. Pogajanja so se znova ustavila na mrtvi točki zaradi zahtev Italije v zvezi z lastninsko pravico tujcev do nepremičnin v Sloveniji.

Špansko predsedstvo je zato pripravilo dokument, danes znan kot Španski kompromis. Z njim se je Slovenija zavezala, da bo državljanom držav članic EU omogočala nakup nepremičnin, če so ti imeli tri leta stalno prebivališče v Sloveniji. Štiri leta po sprejemu sporazuma pa bo nakupovanje nepremičnin urejeno po načelu vzajemnosti: nepremičnine v Sloveniji bodo lahko kupovali državljani tistih držav, ki bodo podobne nakupe omogočale slovenskim državljanom.

Na referendum

Potem ko bo Slovenija končala vsa pogajanja za vstop v Evropsko unijo, bodo zadnje besedo vseeno imeli državljani. O vstopu v EU se bomo odločali na referendumu. Slovenska vlada in

Ali mislite, da bi Sloveniji kaj koristilo ali ji ne bi koristilo, če bi postala polnopravna članica EU?

Legenda: ■ da ■ ne □ ne vem [%]

Vir: Politbarometer

Barometer volje do EU (vir: evropa.gov.si)

parlament sta se namreč zavezala, da bodo državljani sami odločili ali želijo živeti znotraj te zveze. Če bo več kot polovica volivcev takrat glasovala za, bo vlada podpisala pogodbo o pristopu, potem pa jo bo potrdil še parlament. Pogodba bo potem romala še na nacionalne parlamente petnajsterice in na koncu še v Evropski parlament. Šele potem bo Slovenija uradna članica. Če se bo seveda več kot polovica volilnih upravičencev v Sloveniji izreklo ZA.

Mnenje tabornikov o ...

Taborniške akcije

Katerih akcij se najraje udeležuješ?

Enodnevnih 6.0 %

Dvodnevnih 14.0 %

Večdnevnih 48.7 %

Vseeno 31.3 %

Vseh glasov: 150

Igre

Strateške igre

V nekaterih situacijah je pomembno, da zna posameznik ali skupina strateško načrtovati in sprejemati strateške odločitve. Skupina na začetku svojega oblikovanja deluje po načelih spontanosti, čustev in vlog posameznikov in njihovega navdušenja.

V nadaljevanju se odnosi v skupini podredijo cilju, opredelijo se posamezne vloge, skupina začne delovati učinkovito in dosega rezultate. Odločitve so vedno bolj naravnane k doseganju čim boljših rezultatov.

Cilji strateških iger:

- graditev skupine
- strateško načrtovanje v skupini
- sprejemanje odločitev podrejenih skupnemu cilju
- ravnanja skupine — delitev vlog v skupini

Strateške igre se lahko igramo, kadar so udeleženci motivirani za sodelovanje in reševanje problemov, hkrati pa jih dodatno vzpodbudimo z več skupinami, ki tekmujejo med seboj. Lahko so krajše (do 10 minut), lahko pa kompleksne in trajajo dalj časa; na primer cel večer.

Še nekaj iger

- Gradnja mesta
- Pot po labirintu
- Iskanje skritega zaklada
- Napad na trdnjavo

Pajčevina

Si predstavljate pajkovo mrežo? Z njo bomo ulovili vse tiste, ki se ne bodo znali v skupini dogovoriti. Med dve drevesi spletemo pajkovo mrežo. Ta naj bo sestavljena iz različno velikih lukenj, pri čemer naj bosta osnova dve vzporedni vrvici, ena pol metra nad tlemi in druga približno v višini velikosti udeležencev. Naloga skupine je, da pridejo vsi člani na drugo stran mreže, ne da bi se je dotaknili. Seveda lahko vsak član "izkoristi" samo eno luknjo. Član skupine, ki pride na drugo stran lahko pomaga ostalim članom skupine. Oteževalne okoliščine so lahko tudi zavezane oči, samo neverbalna komunikacija...

NEPREKLIČNO NAROČAN REVILJO TABOR

IME IN PRIIMEK: _____

ROD: _____

ULICA: _____

POŠTNA ŠTEVILKA IN KRAJ: _____

NAROČNIKOM PRIZNAMO 20% POPUSTA!

POŠLJITE NA ZTS - REVILJA TABOR, PARMOVA 33, 1000 LJUBLJANA

Taborova potuha

Cilji neformalnega učenja

Vso človeško delovanje je usmerjeno k doseganju nekega cilja, tudi če se tega ne zavedamo. Tako ima tudi neformalno učenje svoje cilje. Vendar pa morajo biti – v nasprotju z rutinskim, vsakodnevnim delom – cilji v procesu učenja jasno določeni. Poleg doseganja znanja, kar je neposredni cilj učenja, se posamezniki tudi osebnostno razvijajo, kar jim pomaga doseči zaželeni način obnašanja in s tem omogoča osebnostno rast. Šele s poosebitvijo cilji postanejo izobraževalni.

Kaj želimo doseči

Vod kot skupina neformalnega učenja mora osnovati aktivnosti tako, da bodo cilji spodbujali:

- razvoj poslanstva skavtstva, to je, kaj skavtstvo ponuja za razvoj otrokove osebnosti;
- ustvarjanje okolja, v katerem lahko otrok doseže mejnik na poti do načrtanega cilja, v skladu s svojo starostjo in osebnostnim značajem;
- gradnjo osnove za otrokov osebnostni razvoj.

Seveda so cilji le predlog in ne predstavljajo modela "popolnih ljudi". Cilj neformalnega izobraževanja v vodu ni us-

tvarjati identičnih posameznikov na osnovi popolnega prototipa osebnosti, saj je vsak posameznik unikat, z lastnimi potrebami, željami, sposobnostmi, zanimanji in potenciali.

Seveda se bodo otroci različnih starosti na načrtane cilje odzivali drugače. Kakor hitro se namreč oseba zave, kaj hoče v življenju, si bo cilje prikrojila svojim željam. S tem pa se zmanjšuje vpliv osnovnih ciljev. Vedeti pa moramo, da tudi vsak otrok cilje sprejme na unikaten način, saj se otroci med seboj zelo razlikujejo. Njihova osebnost in okoliščine, v katerih odrasčajo v veliki meri vplivajo na ponotranjenje ciljev.

Očrt ciljev je zato le predlog, ki otrokom nudi možnosti razvoja njihove osebnosti. Njihov odnos do ciljev je pomemben za ponotranjenje ciljev, ki tako namesto vodovi postanejo njihovi lastni, osebni cilji.

Formalno proti neformalno

Za razliko od sistematičnega nabiranja znanja, kar je vloga šole oz. formalnega izobraževanja, so izobraževalni cilji, kot jih razumemo v skavtstvu, vse, kar otrok počne in zadeva vse dimenzije njegove osebnosti. Poenostavljeno to pomeni, da so cilji načrtani za **življenje** in ne le aktivnosti, ki jih počnemo v vodu. Ker je tako vodnikova vloga zelo pomembna, saj bo njegov način vodenja voda in načrtovanja aktivnosti vplival na razvoj osebnosti otrok v vodu, se mora zavedati vseh elementov aktivnosti in kako ti vplivajo na otrokov razvoj. Tako mora poleg dogodkov v vodu upoštevati tudi čustveno okolje na otrokovem domu, v šoli, med prijatelji ... zato je po-

membno, da vodnik vzpostavi stike tako s starši, kot tudi z učitelji in ostalimi odraslimi osebami, ki so pomembne v otrokovem življenju, saj se lahko le tako zares posvetimo otroku.

Prav zato je šest otrok v vodu idealno število, saj jih je dovolj, da imajo občutek skupine, pa vendar se lahko vodnik posveti vsakemu posebej, kar zelo pripomore k uresničevanju načrtanih ciljev.

Povzeto po knjigi Handbook for Cub Scout Leaders / Interamerican Scout Office, Santiago, Chile

Umrli je Franc Merlak – Frenš

Rodil se je 16. decembra 1926 na Jesenicah v številni delavski družini. Bilo je 6 otrok in v taki družini je bilo težko uspeti, ker je bilo preveč lačnih ust, da bi se lahko šolali. Oče Franc je bil zaposlen v Železarni jesenice. Umrli je leta 1935, ko je bil Frenš star komaj 9 let. Da bi preživela družino, se je tudi mati Frančiška zaposlila v železarni.

Frenš je osnovno šolo končal leta 1941, ravno ko se je začela vojna. Komaj 16-letnega mladeniča so mobilizirali v nemško delovno službo RAD, od tam pa so ga premestili v nemško vojsko na zahodni fronti. Od tam je prebegnil k francoskemu odporniškemu gibanju, od druge polovice 1944. leta pa je aktivno sodeloval v NOB. Po koncu vojne je končal šolanje in se – tako kot starša – zaposlil v Železarni Jesenice. Kmalu je bil premeščen v internat metalurške šole, kjer je delal kot vzgojitelj. Ob delu je končal študij, po 16 letih vzgojiteljstva pa je postal upravitelj doma metalurške industrijske šole. Zadnjih deset delovnih let je preživel kot vodilni delavec doma za starejše občane dr. Berglja na Jesenicah.

Taborniškemu gibanju na Jesenicah se je pridružil takoj po ustanovitvi organizacije leta 1951. Najprej je bil član rodovne uprave, pozneje pa je postal starešina rodu. Zaradi aktivnega dela je bil izvoljen v izvršni odbor ZTS, kjer je delal vrsto let, bil je tudi član takratnega okrajnega odbora ZTS. Ob ustanovitvi občinskih zvez je kmalu postal predsednik Zveze tabornikov občine Jesenice. Znal je vzpodbuditi mlade za delo v taborniški organizaciji in aktivno je sodeloval pri pripravi vseh vrst taborniških aktivnosti – od rodovih, občinskih, okrajnih, republiških in zveznih. Sedaj pa mu je korak zastal, misel in srce sta se ustavila.

Za svoje delo v organizaciji je prejel mnogo taborniških priznanja in odlikovanj. Lepo bi bilo, če bi ga veliko mladih posnemalo. Težko bi naštel vse zadožitve, ki jih je prevzemal in odgovorno ter vestno opravljal.

Prijatelji in sodelavci v organizaciji se bomo spominjali Frenša in njegovega dela.

Božo

Knjiga S knjigo na izlet

M. T.

Dobesedno, ali še bolje, s pomočjo knjige na izlet. Naravne znamenitosti Slovenije niso le navaden popotniški priročnik, pač pa izredno kakovostna knjiga z obilico slikovnega gradiva. Poleg opisov poti Vladimirja Habjana, najdemo ob vsakem izletu (teh je v knjigi kar 60) še zanimive uvode biologa Petra Skobrneta, ki je na poljuden način opisal naravno izjemnost izbranega cilja.

Razdelitev na nezahtevne, zahtevne in zelo zahtevne poti pomaga pri odločanju, kam se bomo odpravili, kljub temu, da je izbira zaradi mamljivih fotografij še vedno težka. Izletniki z navigacijo ne bi smeli imeti težav, saj je poleg opisa poti le-ta vrisana v zemljevidu bližnje okolice. Za podrobnejšo orientacijo so ob besedilu naštet najprimernejši zemljevidi za tisto področje.

Ves vodnik je zasnovan tako za neveščce, kot za izkušene popotnike. Medtem, ko se bo nekaterim nasvet glede najprimernejšega časa za izlet zdel nepotreben, bo mnogo popotnikov – prav gotovo tudi iz taborniških vrst – veselih koristnih

napotkov. Pa tudi marsikateremu presenečenju se bodo izognili, če bodo pred obiskom Željnskih jam prebrali, da pozimi ceste v Kočevski Rog niso vedno prevozne.

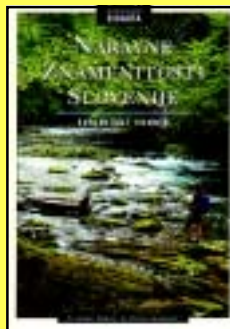
Vodnik pa je privlačen še zaradi ene posebnosti. Na straneh med branjem opazimo manjše fotografije, pod katerimi so kratki opisi. Lahko bi jim rekli prebliski poti, saj nam razkrijejo zanimive podrobnosti (znamenja, cvetlice, razgled ...), ki bi jih ob poti zlahka spregledali.

Škoda le, da je knjiga tako lepa (trde platnice, debelejši papir), saj jo bomo s težkim srcem strpali v nahrbtnik, boječ se, da se na izletu ne bi poškodovala ali umazala.

Ob predložitvi tega kupona pri naročilu knjige, vam priznajo

15% popust

Kupon izrežite in ga skupaj z naročilom pošljite po pošti ali faksu (01 / 561 25 36).

SIDARTA

15% popust

SIDARTA

Cesta 24, junija 23
1000 Ljubljana

Astronomija

Kaj bi se zgodilo, če bi potovali po vesolju s svetlobno hitrostjo?

Če bi čebula ne imela "če", bi bila "bula" ... in tako naprej. Jasno je, da danes (še?) ne poznamo načina, kako bi potovali s svetlobno hitrostjo ali vsaj blizu nje, pa vendar, kaj pravi teorija o takšnem potovanju? Albert Einstein je v svojem času o tem veliko razmišljal. Razvil je teorijo, ki temelji na matematičnih formulah. Ena najbolj znanih, če ne najbolj znana, je $E = mc^2$.

ZNANE_I ZJAVE

Niso časi slabi, temveč človek. (John BEAUMONT)
Kaj sem, če se primerjam z vesoljem? (BEETHOVEN)
Dovoljeno je biti nekaj več kot drugi, ni pa dovoljeno hoteti biti nekaj več. (Robert MUSIL)
Samo en kotiček vsemirja je, ki ga lahko popravite, to ste vi sami. (Aldous HUXLEY)

Einstein je izhajal iz preprostega, vsakdanjega primera. Zamislimo si dva vlaka, ki vozita drug proti drugemu. Prvi ima hitrost 60 km/h, drugi pa 80 km/h. Če smo na enem vlaku se nam zdi, da je drugi švignil mimo nas s hitrostjo 140 km/h. Ugotovimo lahko, da je hitrost, s katero švigne vlak mimo nas zelo odvisna od tega, od kod opazujemo (s perona ali z vlaka). Drugi primer je naslednji. Vozimo se z vlakom od Ljubljane do Maribora. Iz vsakega kraja, kjer postanemo, napišemo razglednico in jo pošljemo domov. Razglednice seveda pišemo vedno na istem sedežu v vlaku, pa vendar domači dobijo razglednico vedno iz drugega kraja. Kje smo torej pisali (v vlaku, ki se giblje ali iz krajev, ki mirujejo) Pa še ti kraji, če pomislimo malo bolje – ne mirujejo. Zemlja s kraji vred se vrti okoli svoje osi, Zemlja okoli Sonca, Sonce okoli središča Galaksije, Galaksija pa kroži okoli skupnega središča z drugimi galaksijami. In tako naprej ... Od kod smo torej pisali? Ugotovimo torej, da če hočemo opisati gibanje nekega telesa, ga lahko opišemo le glede na nekaj drugega. Kaj pa je torej tisto, ki je v Vesolju absolutno in fiksno in na kar bi se lahko nanašal opis kateregakoli gibanja. Odgovor je: NIČ! Vse je relativno! In to je tudi ena najbolj znanih izjav Alberta Einsteina.

LUNINE_MENE

Polna luna	2. 9. 2001	ob	23:45
Zadnji krajec	10. 9. 2001	ob	21:01
Mlaj	17. 9. 2001	ob	12:28
Prvi krajec	24. 9. 2001	ob	11:31
Polna luna	2. 10. 2001	ob	15:51
Zadnji krajec	10. 10. 2001	ob	6:21
Jesen se začne 23. septembra ob 1:01.			

Pa vendar je Einstein našel konstanto v Vesolju, ki jo je lahko privzel kot izhodišče za svojo teorijo relativnosti. To je hitrost svetlobe, ki znaša 300 000 km/s in to je hkrati hitrost, ki je masna telesa nikoli ne morejo doseči, še manj preseči. Vsa teorija relativnosti je zgrajena na tem dejstvu, da ta hitrost ostaja konstantna, ne glede na to, iz katerega opazovališča gledamo. To pa pomeni, če naša vlaka pohitrismo na recimo 200 000 km/s, se ne bosta za opazo-

Astronomija

valca iz vlaka srečala s hitrostjo 400 000 km/s ampak bo ta hitrost vedno manjša od svetlobne. To pa naša pamet, ki temelji na vsakdanjih "zemeljskih" izkustvih zelo težko sprejme. Naša pamet pa še bolj trpi ob naslednjem dejstvu. Če mora hitrost svetlobe vedno ostati enaka, se mora spremeniti kaj drugega. In res se. Dolžine vlakov se skrajšajo za opazovalce na vlaku in čas začne teči počasneje. Masa vlakov pa začne narasčati ...

Čudovito torej, čas teče počasneje, torej bi na primer središče naše Galaksije lahko dosegli že v času enega življenja. Teoretično je to res. Toda če bi se želeli vrniti, bi med tem na Zemlji minilo na tisoče let ...

Drugi način hitrega potovanja je potovanje v bližini kakih masivnih objektov, kot so bele pritlikavke, nevtronske zvezde ali celo črne luknje. V bližini masivnih teles, podobno kot pri hitrem vlaku, čas začne teči počasneje, telesa pa se skrajšajo.

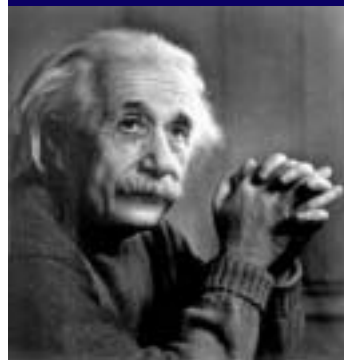
Poudaril bi še enkrat: Einsteinova teorija relativnosti sloni na predpostavki, da je svetlobna hitrost v vseh sistemih absolutna in konstantna. Einstein se je moral zateči k tej predpostavki, saj je rabil za svoje formule nekaj, kar je absolutnega. To pa je v bistvu skregano z njegovo prejšnjo izjavo, da je vse relativno ...

Bolje bi bilo torej reči: "Če bi bila svetlobna hitrost v vseh sistemih enaka, potem je relativnostna teorija taka, kot je ..." Drugače pa je Einsteinova teorija relativnosti napačna. To pa je mimogrede ena izmed manj znanih Einsteinovih izjav.

Galaksije so predaleč celo za teorijo

ZNANE_I ZJAVE

Človeka, ki je notranje svoboden, človeka, ki se ravna po svoji vesti, je sicer mogoče uničiti, ni pa ga mogoče zaslužniti ali iz njega narediti slepo orodje. (Albert Einstein)

VZHODI_IN_ZAHODI_SONCA

1. 9.	Vzhod: 6:22 Zahod: 19:41	1. 10.	Vzhod: 7:00 Zahod: 18:42
15. 9.	Vzhod: 6:40 Zahod: 19:14	15. 10.	Vzhod: 7:19 Zahod: 18:16

ŽVN

Miha Eder – SmuK

Le kaj počnejo špageti na državnem mnogoboju?

Res, le kaj počnejo tam? Saj jih ne potrebujemo pri postavljanju šotorov, niti pri orientaciji ali streljanju z loki. Špageti so se znašli na pionirski delavnici. Gotovo se sprašujete, kaj potem počnejo tam. Pionirji ponavadi postavljajo pionirske objekte in za to potrebujejo sušice in vrvi, ne pa špagetov.

Vendar, tokrat smo zamenjali sušice za špagete in smo postavljali majhne pionirske objekte, takšne čisto majhne, ki smo jih lahko nosili na dlaneh.

Taborniki Rodu Mladi bori so nam prinesli špagete, Puggy silikonske pištole, s katerimi smo lepili špagete, mi pa smo postavljali razgledne stolpe, mostove, jambore, vhode in še mnogo več. Le pogledajte na fotografijah.

Se vidimo prihodnje leto!

Orientacija

Učenje orientacije

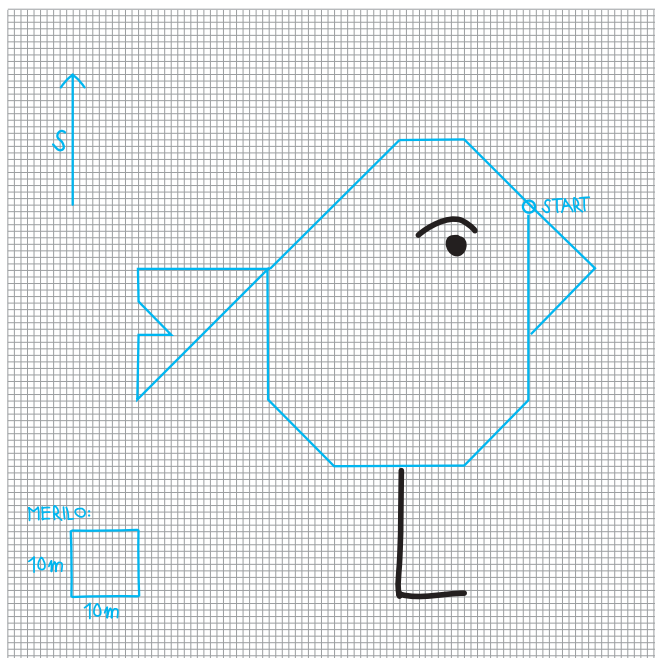
Za to številko Tabora in še za katero od naslednjih se bom potrudil predstaviti nekaj iger za vajo orientacije oz. nekaterih njenih sestavnih delov. Različnih vaj je veliko in vsaka poskuša mlajšim oz. neveščim orientacije na razumljiv način predstaviti določena znanja iz orientacije. Predstavil bom vaje, ki se mi zdijo še posebej zanimive in učinkovite. Upam, da jih bosta znali uporabiti pri učenju vaših članov.

Vaja iz poznavanja smeri neba

Povsem osnovno znanje, ki ga nekdo potrebuje, da se lahko uspešno spopada z problemi orientacije, je poznavanje smeri neba. Kako le-te skupaj z razdaljami vplivajo na naš položaj med gibanjem bomo najprej predstavili grafično.

Na milimetrskem papirju (ali karo zvezek) označimo sever in izhodišče. Dorišemo jim še grafično merilo, saj numeričnega verjetno še ne razumejo. Izmislimo si še določeno število korakov in vsakemu določimo neko smer neba in določeno razdaljo. Člani naj poskušajo opisane korake prenesti na milimetrski papir kot kote in razdalje.

1. Jug, 30 m
2. Jugo-Zahod, 10 m
3. Zahod, 20 m
4. Severo-Zahod, 10 m
5. Sever, 10 m
6. Jugo-Zahod, 20 m
7. Sever, 10 m
8. Vzhod, 5 m
9. Severo-Zahod, 5 m
10. Sever, 5 m

11. Vzhod, 20 m
12. Severo-Vzhod, 20 m
13. Vzhod, 10 m
14. Jugo-Vzhod, 20 m
15. Jugo-Zahod, 10 m

Za začetek, sploh če delamo z mlajšimi, pozabimo, da so razdalje po diagonalah daljše. Na list lahko še kaj dorišemo, da bo na koncu nastala slika, ki

dejansko nekaj predstavlja. Vajo lahko pozneje nadgradimo tako, da na že narisani sliki člani določijo korake.

Podobno lahko pozneje poskusite prenesti v naravo. Razdalje merite kar s koraki, kote pa s preprostim kompasom. S kredo pa na tla rišete črte. Vaja je zelo poučna, hkrati pa za mlajše zelo zanimiva, saj je povezana tudi z risanjem.

Narava

Rod mladi bori

Področje delovanja: Ajdovščina, Lokavec, Skrilje, Dornberk

Leto ustanovitve: 1952

Število aktivnih članov: 103

Struktura rodu: štirje vodi MČ (Družina Storžki), štiri vodi GG (družina Borov prelec), klub PP Narwobe štumfe in novopečeni člani kluba Vod Filibube.

Najbolj zagrizen član: Tadej Beočanin, Goriska cesta 23b, 5270 Ajdovščina, beo@rutka.net

Simbolika rodovega imena

Bor je značilno primorsko drevo, beseda mlad pa izžareva mladost, ki je značilna za tabornikovo življenje in delovanje. V ozadju znaka je Čaven, ki so ga že prejšnje generacije izkoriščale za izvajanje programa, spredaj pa je šotor, kot prvi osnovni dom na taborniških aktivnostih.

Kosobrin

Rdeči ribez (*Ribes rubrum* L.)

Rdeči ribez je do 1, 5 metra visok pokončen grm s sivo rjavimi vejami. Listi so veliki, tri do peterokrpi, neenakomerno nazobčani. Mladi listi so na spodnji strani volnato dlakavi. Cvetovi so zelenkasto rumeni in se razvijejo v mesecu marcu ali v začetku aprila. Cvetovi so združeni v majhna grozdasta socvetja. Plodovi so drobne rdeče in sočne jagode. Pri gojenih rastlinah so večje in včasih tudi rumenkasto bele.

Divje rastoče rastline so pri nas redke. Prvotna domovina te rastline je v severovzhodnih evropskih in azijskih gozdovih. Pri nas je samo nekaj rastišč, kjer rdeči ribez samoniklo uspeva, veliko pa ga gojijo in včasih se iz nasadov zaseje tudi v naravo in tam podivjano uspeva. Liste nabiramo meseca junija. Pri nabiranju moramo izbirati samo zdrave liste. Listi rastline so pogosto okuženi z različnimi glivicami. Plodove nabiramo ko so popolnoma zreli, konec meseca junija.

Učinkovine

Eterično olje, vitamini A, B, C, P, čreslovine, mineralne snovi, rutin, organske kisline, pektin, kalcijeva sol, sladkor.

Uporaba

Uživamo jih lahko surove, liste kot čaj uporabimo namesto ruskega čaja, iz plodov naredimo: sok, marmelado, kompot, žele, sladoled, vino, lahko pa plodove tudi zmrzujemo.

Recepti

Čaj

Zmešamo tri enake dele ribezovih listov, navadnega jagodnjaka in pehtrana. Za skodelico vzamemo čajno žličko mešanice, jo prelijemo z vrelo vodo, pokrijemo in pustimo stati 10 minut. Osladimo s sladkorjem ali medom.

Čaj krepi organizem in dviguje odpornost.

Marmelada

Potrebujemo: 2,5 kg rdečega ribeza, 1,5 kg sladkorja in vrečko zgoščevalca.

Ribez operemo, posmukamo s pecljev in osušimo. V električnem mešalcu ga zmeljemo. Pretlačimo ga skozi krpo, tako da peške ostanejo na krpi. V dobljeno čežano vmešamo sladkor in na hitro zavremo. Kuhamo 10 minut, dodamo zgoščevalec in še enkrat zavremo. Vročo marmelado damo v kozarce in jih takoj zapremo.

Ribezov presni sok

Potrebujemo: 2 kg ribeza, 1 kg sladkorja

Ribez operemo, dobro osušimo, osmukamo s pecljev, preberemo in stehamo. Nato ga damo v stiskalnico za sadje in stisnemo. Sok previdno odlijemo, dodamo sladkor in mešamo toliko časa, da se popolnoma raztopi. Nalijemo ga v steklenice in takoj zapremo.

Na enak način lahko naredimo vkuhan sok. Sok zmešan s sladkorjem kuhamo 30 minut, vročega nalijemo v segrete steklenice in takoj zapremo.

Ribezov kompot

Potrebujemo: 1 kg rdečega ribeza, ½ kg sladkorja

Ribez operemo, odcedimo in posmukamo s pecljev. Ribez nadevamo v kozarce, v vodi prevremo sladkor in nalijemo na rdeči ribez. Kozarce zložimo v pečico, kjer jih 30 minut segrevamo pri 80 stopinjah Celzija.

Mednarodne strani

Dragi popotniki!

Po nadvse napornem poletju – mednarodnih dogodkov se je kar trlo in preden bom uredila vse vtise, bo trajalo kar nekaj časa – se zdaj vračamo nazaj v tirnice vsakdana. Kako bedna se zdi naša prihodnost, ko pomislimo, da nas čaka še ena siva in meglena zima (no, vsaj pri nas v Ljubljani je to tako). Najbolje bo, da si ogledate spodnjo razpredelnico, izberete državo, ki vam najbolj ustreza, in čimprej zbežite na toplo, dokler se vam Slovenija še zdi simpatična država z milo klimo.

Srečno pot vam želi

vaša Nina

Pregled jesenskih in zimskih mednarodnih dogodkov

Kaj	Kje	Kdaj	Za koga	Cena
Delovni tabor - Eurostep	Houens Odde Spejdercenter, Danska	12. - 21. oktober 2001	50 udeležencev starih od 18 do 30 let	zastonj, plačaf samo prevoz
23. azijsko-pacifiški/ 9. fidžijski državni jamboree	Fidži	december 2001	udeleženci stari med 14 in 18 let	ni podatkov
Južnoafriški državni jamboree	Vaal Dam, Južna Afrika	10. - 19. december 2001	2. 000 udeležencev starih od 14 do 18 let	300 USD (vključuje hrano)
4. Swascamp 2001	Rezervat Malolotja, Svaziland	12. - 17. december 2001	10 - 26 let	100 USD
Razvijanje mednarodnih skavtskih odnosov	Houens Odde Spejdercenter, Danska	27. december 2001 - 1. januar 2002	56 udeležencev starih med 15 in 18 let	900 DKK (vključuje hrano)
15. avstralski moot	Rocky Creek, Queensland, Avstralija	27. december 2001 - 6. januar 2002	približno 1.000 udele. starih med 18 in 26 let	550 AUD + 50 do 450 AUD za izlete
16. novozelandski jamboree	Mystery Creek, Hamilton, N. Zelandija	29. december 2001 - 6. januar 2002	približno 5.000 udele. starih od 10 do 15 let	495 NZD (vključuje hrano)

IDEJE in ZANIMIVOSTI

Na novozelandskem jamboreeju so v pripravo jamboreeja pritegnili tudi vod mlajših članov. Tako bodo program ustvarjali tisti, ki se ga bodo potem tudi udeleževali. S tem so želeli zagotoviti, da bo tabor ne samo za mlade, ampak tudi od njih!

skavti

Mednarodni skavtski center Houens Odde, Danska

Houens Odde v bližini Koldinga je mednarodni skavtski center danskih katoliških skavtov (KFUM - Spejderne i Danmark). Vsako leto tam prireajo tabore, delavnice, tečaje in razne aktivnosti za vse starostne skupine. Sodelujejo tudi v programih Eurosteps in v Evropskem programu za skavte prostovoljce. Namen EuroSteps programa je vzpodbuditi potovanje mladih po Evropi in njihovo sodelovanje v zanimivih projektih, ki so del tega programa, povsod po Evropi. V skavtskem centru Houens Odde se lahko udeležite delovnih taborov dvakrat na leto, v spomladanskem (6. do 15. aprila) in jesenskem roku (12. do 21. oktobra). Delo je predvsem praktično in vsebuje razna vzdrževalna dela v stavbah in na njih, v gozdu, na čolnih in na tabornih prostorih. Za udeležbo ne zahtevajo nobenih posebnih znanj – vsakdo je dobrodošel. Roki za prijave so 1. april oz. 30. september. Lahko pa tudi sodelujete kot osebje v centru v času med 23. junijem in 11. avgustom. Kot član osebja boš odgovoren za točno določeno področje (ročna dela, zabava, program, supermarket ...). Rok za prijave je 15. maj.

Delovni tabori so odprti za vse tabornike, stare od 18 do 30 let. Tabornine ni, tudi za hrano je poskrbljeno, plačati si morate le prevoz.

Evropski program za skavte prostovoljce je najnovejši del programa Evropa zate! in njegov cilj je, pomagati mladim pri razvijanju njihovih sposobnosti vodenja in medkulturnega razumevanja. Program je odprt vsem tabornikom, stariim med 18 in 30 let, ki so pripravljeni žrtvovati štiri tedne svojega časa za prostovoljno delo v Houens Odde mednarodnem skavtskem centru. Kot prostovoljcu vam lahko celo deloma povrnejo potne stroške, zato nikar ne zamudite te priložnosti, da spoznate Dansko! V skavtskem centru se trudijo, da je vaše bivanje tam kar se da raznoliko in polno novih izzivov. Med vašim delom v centru boste sodelovali s stalnim in prostovolj-

nim osebjem (kot ste vi), pomagali boste pri vseh področjih vodenja in upravljanja centra. Kot prostovoljci boste opravljali različna dela: pokazali vam bodo, kako se uporablja različna orodja in kako se upravlja z različnimi vozili, ki jih imajo, skrbeli boste za goste, vodili aktivnosti, pomagali pri vzdrževanju zgradb, vozil orodja, za goste boste tudi nakupovali in kuhali, skrbeli za domače živali, razvijali nove metode odnosov z javnostjo, pomagali v pisarni ... Na kratko: nikoli vam ne bo dolgčas.

Letos v centru organizirajo tudi zanimiv skok v novo leto za vse PP-je: obljublajo aktivnosti presenečenja, novo leto po taborniško in različne mednarodne aktivnosti. Prostora imajo za 56 oseb, za 900 danskih kron pa dobite tudi hrano.

IDEJE in ZANIMIVOSTI

Organizatorji avstralskega mooto pa so se odločili za zanimiv način urejanja tabornega prostora:

vedli so prostovoljne delovne vikende. Vsak mesec je en vikend

namenjen urejanju tabornega prostora. Na to delovno akcijo vabijo vse udeležence. Tabornine ni, vsakdo pa naj bi s sabo prinesel tudi primerno orodje za urejanje divje avstralske narave. Vsekakor zanimiv pristop! Si predstavljate, da bi v Tolminu vsak mesec 50 PP-jev urejalo travnik?

Popotovanja

Tadeja Miličević Nemančič

Evropska Azija – Srbija

Kam bi se odpravili na enotedenski izlet, če bi imeli ravno prav – raje manj – denarja, željo po drugačni, popolnoma nemoderni destinaciji s priokusom Azije, pod pogojem, da lahko prečkate eno samo državo in tam tudi ostanete. Francija – ne, Ukrajina – tudi ne, Švica – a, a, Češka – ne, Romunija – nak. Kam pa potem!? V Srbijo oziroma Zvezno republiko Jugoslavijo.

Prejšnja leta je varna pot iz Slovenije vodila preko Madžarske, a ker je čez Hrvaško mnogo bližje, sva se z avtom odpravila po znani poti nekdanjega Bratstva in Enotnosti. Cesta je zelo dobra – izjema je le slovenski del, ki je še najbolj podoben železniški progi. Pri Zagrebu zadeve stečejo 130 km na uro in potem ni nobenih razlogov za ustavljanje, kajti nihče vas ne ovira, promet je neverjetno redek, od Slavonskega broda do meje pa vam družbo na cesti delajo le črte na cestišču.

Na meji Hrvaške z Jugoslavijo ni nobenih težav, če ste do tam prišli z vizo za ZRJ. Ko ste vse uradne in pol uradne posle opravili, se zaveste, da ste za vožnjo od Ljubljane do Beograda in vmesnih 520 kilometrov porabili samo dobrih 6 ur.

Beograd je dandanes metropola z oluščenim sijajem. Kljub jugoslovanski krizi, vojni in splošnemu pomanjkanju mesto še vedno nastaja. Vsaj po številu gradbišč bi človek lahko rekel, da so ravno sredi novega gospodarskega ciklusa. Vendar je vse to kot Potemkinova vas, saj je že površen pogled dovolj, da opazite razkorak med resničnostjo in hotenji.

Na mestnih porokah imajo Cigani napol profesionalen videz; uniforme, dober nastop ...

... na vasi pa je pomembna le volja do igranja in tudi kaka zgrešena nota ne moti.

Zasebna pobuda in nuja po preživetju je ljudi prignala na ulice, tako da je poulična prodaja cigaret, bombonov,

pijače, tekstila, bencina in vsega ostalega odločilen prispevek k skromni plači. Veliko dejavnosti, ki so bile prej rezervirane izključno za Cigane, so prevzeli begunci in drugi ekonomsko ogroženi sloji prebivalstva. Cigani pa še vedno skrbijo za veselo razpoloženje na svatbah. Ob sobotah majhne skupinice v bleščečih telovnikih in z zloščeni trobentami postopajo okrog cerkva in čakajo na "žrtve". Na porokah se vedno zbere ogromno število ljudi: take z nekaj sto povabljenici so prej pravilo kot izjema in Cigani pač izkoristijo prilož-

V Šumadiji se očaki od svoje "šajkače" (značilne kape) nikdar ne ločijo.

Star, vendar lepo ohranjen vodnjak je danes le še redko v rabi.

nost. Z nezmotljivim čutom ocenijo, kdo bo bolj na široko odvezal denarnico. Obstopijo ga in se mu čisto posvetijo – dokler vsaj delno ne izprazni vsebino denarnice – potem pa si najdejo naslednjega. Slavje se potem preseli v hotele, kjer traja vse do jutranjih ur, na vasi pa se pod šotori nadaljuje še naslednji dan ali dva.

Kljub temu, da se za večino za zdaj še redkih turistov vse začne in konča v Beogradu, to še zdaleč ne pomeni, da notranjost ni vredna ogleda. Pravoslavni samostani in vasi, kjer se čas meri z desetletji, kar vabijo k obisku. V samostanu Bogovadži so naju nune sprejele s kockami sladkorja in hladno vodo iz vodnjaka. Lepih starostnih obrazov in v

črni opravi so se skladale z zgodovinsko pomembnostjo samostana.

Okoliške vasi ležijo v gričevnatem preddeverju Šumadije. Na prvi pogled revne, presenetijo z gostoljubnostjo domačinov. Prostorna dvorišča so običajno obdana z nekaj hišami, sezidanimi v različnih obdobjih tega stoletja: stanovaljskim in gospodarskim poslopjem, rdeče-belo-modro prepletkanim koruznjakom in vodnjakom. Ob strani so veliki ograjeni slivovi sadovnjaki, ki služijo tudi kot svinjaki, kokoši in račke pa se prosto sprehajajo naokrog. Preden stopiš v hišo te posedejo na verando in nemogoče se je izogniti dobrodošlici s sladko vkuhanim sadjem ter čašo vode. Za tem sledi obvezna zdravica z gospodarjem, z zlato-rumeno, v hrastovih sodih starano slivovko. Če ste vse to uspešno prestali, pa skoraj za zmeraj ostane te za mizo, ko pred vas znosijo kajmak, mladi sir, prebranec, odojka, jagnje, na tisoč načinov pripravljene paprike, šobsko in zeljno solato, vmes pa še meso, meso in še malo mesa.

Za gospodarskim poslopjem so spravljene vozovi in redka mehanizacija, tu pa je tudi prostor za spravilo sena.

Trenutki

"Lahko greš v katerikoli kraj in katerikoli čas, kamor pač želiš iti," je rekel Starešina. "Jaz sem bil že v vseh krajih in vseh časih, ki se jih lahko domislim." Pogledal je čez morje. "Čudno je to. Galebi, ki zaradi popotovanja zametujejo popolnost, gredo počasi nikamor. Tisti, ki se odpovedujejo potovanju zavoljo popolnosti, gredo v trenutku kamorkoli. Pomni, Jonatan, nebo ni kraj ali čas, zakaj kraj in čas sta tako brezpomembna, nebo je ..."

"Me lahko naučiš tako letati?" Jonatan Galeb se je tresel od želje, da osvoji še nekaj neznanega.

"Seveda, če se želiš učiti."

"Želim. Kdaj lahko začneva?"

"Lahko bi začela zdaj, če bi ti hotel."

"Rad bi se naučil tako letati," je rekel Jonatan in čudna luč mu je žarela v očeh. "Povej mi, kaj naj storim."

Čang je govoril počasi, nadvse skrbno upirajoč pogled v mlajšega galeba. "Da boš letel hitro kakor misel, kamor koli bi bilo," je dejal, "moraš začeti s spoznanjem, da si že prišel ..."

Kot je rekel Čang je bila umetnost v tem, da Jonatan neha gledati samega sebe kot ujetega v omejeno telo, ki ima razpon kril sto šest centimetrov in zmogljivost, ki jo je mogoče zarisati na razpredelnici. Umetnost je bilo vedeti, da njegova resnična narava živi, enako popolna kot nenapisano število, vsepovsod hkrati skozi prostor in čas.

iz knjige Richarda Bacha, Jonatan Livingston Galeb

Ježkov kotiček

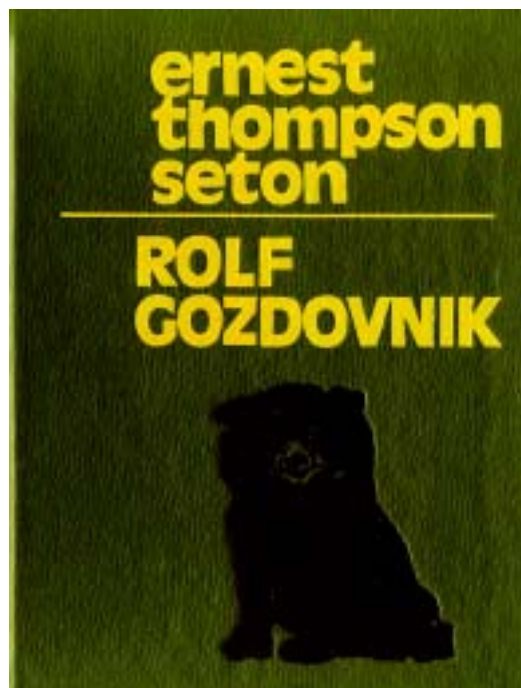
Klic narave

Sprehajajoč se po brezmejnih prostranstvih svetovnega spleta sem naletel na človeka, ki je s svojim znanjem, idejami, delom in ustvarjalnostjo pustil globok pečat razvoju svetovne skavtske organizacije. Sam je sicer ubral drugo pot in oživil gozdovniško gibanje, ki pa nikoli ni doseglo razsežnosti WOSM-a. Spoznajte "Črnega volka", njegove ideje, dela in sila obsežno zbirko čudovitih zgodb iz narave z lastnimi ilustracijami.

Ernest Thompson Seton je ponavadi v naših glavah zgolj sinonim za gozdovništvo, kaj več o njem pa že težko povemo. Tokrat vam ne bom pravil o njegovi obsežni biografiji, temveč vam želim skavta, gozdovnika, risarja, naravoslovca predstaviti tudi kot nadarjenega pisatelja. Seznam njegovih zgodb iz narave, ki jih je tudi sam odlično ilustriral, je presenetljivo dolg. Žal pa je prevodov v slovenščino malo. Na policah knjižnic najpogosteje najdemo Starega volkodlaka, Winnipeškega volka in druge zgodbe, Binga, Sivka ter tokratno izbranko meseca – Rolfa gozdovnika.

Knjiga je pravi poletni izziv predvsem za mlajše bralce, ki se navdušujejo nad spretnostmi Indijancev, peštrimi živalskim svetom in nad veščinami preživetja v divji naravi. Knjiga je kot nalašč za vod neukrotljivih tabornikov, ki se odpravljajo na nekajdnevno bivakiranje v divjino. Toplo jo priporočam vodnikom naših gozdovnikov in gozdovnic, saj lahko s kančkom domišljije v knjigi najdejo marsikatero zanimivo in uporabno idejo.

Zgodba ni zapletena, branje je lahkotno, a vseeno prijetno in zanimivo. Petnajstletni Rolf ostane brez staršev in drugih sorodnikov. Spozna Indijanca Quonaba in kmalu postaneta dobra prijatelja. Ljudje tistega majhnega, odročnega mesteca nekje na amerškem zahodu ne sprejmejo tega, da bi bel deček, krščanskih staršev, živel v divjini z nekim divjakom, zato se Rolf, Indijanec Quonab in njegov pes Skookum odpravijo v gozdove severa. Tam se prigode, nezgode in dogodivščine šele pričnejo.

Še nasvet kako zakurimo ogenj

"Quonab je iz suhe smrekovine izrezal dva kosa, eden je bil 3/4 palca debel in 18 palcev dolg, okrogel in na obeh koncih zašiljen, drugi pa 5/8 palca debel in ploščat. V to ploščato deščico je napravil žlebiček, na koncu žlebička pa izvrtal majhno jamico. Iz ukrivljene trdne palice in iz srnine kite je napravil lok, poiskal košček grčave borovine in z nožem konico tudi v to izdolbel jamico. Tako je bila priprava za napravljanje ognja narejena ..."

Nadaljevanje si preberite sami.

Z znanjem do odgovora

1	2	3	4
5	6	7	6

STRIC VOLK

Zares čudovite inštruktorje imamo. Ko se klatim po gozdovih, ki obdajajo taborniški hram učenosti (vsaj v poletnih mesecih), me od prekipevajočega znanja kar boli glava, zato se tam ne motam prav pogosto. Bolje je le, ko se nadobudni inštruktorji (tisti z enim, dvema, tremi in še več poleni) odpravijo domov. Takrat se sproščeno pogovarjajo o stvareh, ki jih bodo počeli. In kaj porečejo ob slovesu? "Se vidimo naslednje leto!" Kaj naj to pomeni? Se mar ne bodo srečevali na nobeni akciji, srečanju, dogodku ali tekmovanju? Mar se bodo za 51 tednov pogreznili v globoko inštruktorsko spanje, čakajoč na razsvetlitev, ki bo njihovemu inštruktorskemu usposabljanju naslednje leto dala novo dimenzijo? Sproščeno, razigrano, odhajajoče: "Se vidimo naslednje leto!"

Pa sem šel med prijatelje ljudi, ki jih poznam v gozdu in so mi razložili, da če so rekli, da se bodo videli čez eno leto, potem bo to najbrž držalo. Potem me je šele zaskrbelo. Za prihodnost slovenskih taborniških inštruktorjev in nasploh vseh taborniških dogodkov.

Kaj je torej z našimi inštruktorji? Bom moral res počakati eno leto, da jih spet vidim, in medtem sam organizirati 12. zlet ZTS?

Vaš stric Volk

Pri vsakem vprašanju navajamo tri odgovore. Črko s pravilnim odgovorom vpiši v polje s številko, ki je pred vprašanjem. Pravilna rešitev je povezana s poletnim dogodkom.

1. Iz katere evropske države je na Krearto pripotovala Silvia? **O** – Nizozemske, **T** – Belgije, **V** – Luksemburga.

2. Soško olimpiado so organizirali, ker: **Z** – so hoteli orientacijsko tekmovanje, **E** – niso hoteli imeti še enega orientacijskega ali spretnostnega tekmovanja, **K** – so se tako odločili na občnem zboru.

3. Taborniki rodu Modri Val se med sabo nazivajo z: **M** – prijatelj, prijateljica, **P** – tovariš, tovarišica, **C** – brat, sestra.

4. Ena od osnovnih veščin, ki naj bi jo obvladala vsak tabornik in tabornica je: **H** – priprava ognja, **T** – vžig avtomobila brez ključa, **I** – kraja zastave.

5. Na katero stvar moramo pomisliti, ko začnemo razmišljati, ali so taborniki dragi? **S** – na taborjenje, **Š** – na prostovoljstvo, **U** – na solidarnost.

6. Poleg drugih mamljivih opravil, lahko z njim tudi prenašamo vodo. Kaj imamo v mislih: **A** – kondom, **B** – kaktus (seveda izdolbenim), **L** – kangljico za zalivanje rož.

7. Ime Zveze tabornikov Republike Češke spominja na hrabre like iz pravljic. Kako ji je ime?: **M** – Zmay, **Č** – Heroj, **N** – Junak.

REŠITEV IZ ŠTEVILKE 7-8/2001:

VEČER OB TABORNEM OGNJU

NAGRADNI KUPON ŠTEVILKA 9

Rešitve so: _____

Reševalec: _____

ZAFIRUGA

DROGA

induplati

Nagradna križanka

SESTAVIL F. KALAN	NAŠ TV VODITELJ	VEDA O POLETH V VESOLJE	STISK	TACA (MANJŠ.)				TABOR	PREHODNO OZEMLJE	KANTAVTOR SMOLAR	NOVICA	MEJA, LINJA
TRDNA, MAZAVA SNOV								VRSTA ZOFE				
IGRALKA NIELSEN								ESTRADA NAS ZGODOVINAR (LOJZE)				
KONEC POLOTOKA (MANJŠ.)					TERME PRI PADOVI	OSEBA NA DOPUSTU						
EVROPSKA OTOČNA DRŽAVA						LUTKAR MAJARON				TANTAL		
						ERBIJ				VRSTA PREPROGE		
ENAKA VOKALA			ZAPOREDJE CRK 22. IN 18. CRKA								VELIK, UDOBEŃ AVTOBUS	MESTO NA CIPRU
AFRIŠKA KRAVJA ANTILOPA				NAŠA PEVKA (MAJDA) RIMSKO MIT. PODZEMLJE				ORANJE				
								TEORIJA IN ...				
AMERIŠKI SKLADATELJ COPLAND						VODSTVO						
						PRAVNIK ŠNUDERL						
LADO VAVPETIČ			BOŽJE- POTNIK ABRAHAMOV SIN						OKR. ZA STRAN NEKD. TENISAČ WILANDER			
KRAJ PRI VODICAH					POKRAJINA V VIETNAMU					JAZ, TI, ...		
					ZAČIMBA					PREMIK PO ZRAKU		
SERIJA ZBIRKA				ŽENSKA, KI SKACE								
				RADIJ								
DEDALOV SIN							ZREZEK					
ČAKALIŠČE							PISANA VRTNA CVETICA					

NAGRAJENCI_IN_NAGRADNI_RAZPIS_ŠTEVILKA_9

Pravilno izpolnjen kupon št. 5-6 je poslalo 20 bralcev TABORA, pravilne rešitve so: SLAVNOSTNA AKADEMIJA, AS-TRA, TAROKIST in SEČNINA.

Nagrajenci so: Baseball čepico (podarja Flo&Boy, d.o.o.) je dobil **Peter Lahajnar** iz Cerkna. DROGINI nagradi sta prejela **Simona Mravlje** iz Kranja in **Jasna Kac** iz Maribora, na ajdove omlete v gostilno LIEBER bo šel **Cene**

Prolič-Kalinšek iz Ljubljane, nagrado podjetja JAZON pa dobi **Tadeja Vitez** iz Velenja. Čestitamo!

Nagradne kupone št. 9 pošljite **najpozneje do 20. septembra** na naslov: Revija TABOR, Parmova 33, 1000 Ljubljana. **Obvezno na dopisnici.**

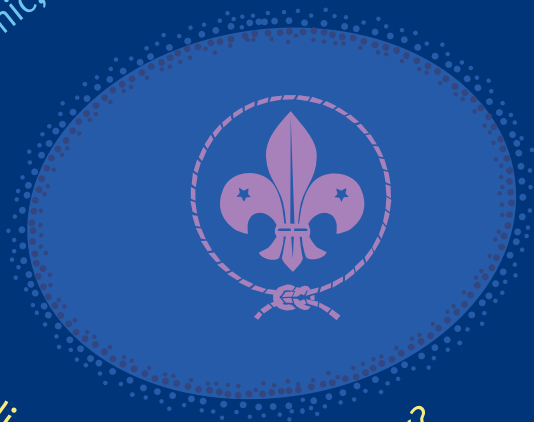
12. Zlet Zveze tabornikov Slovenije Tolmin 2002

na valovih domišljije

Kje so vsi prijatelji iz Velenja? Obišči jih na zletu!
Zabava in druženje ob sotočju Soče in Tolminke

Si popotnica ali popotnik (15 do 19 let) in članica/član ZTS ali katere druge skavtske organizacije?
Skupaj s prijatelji sestavite vod, v katerem vas bo 9 tabornic, tabornikov in vodnik, in se prijavite.
od 2. do 11. avgusta 2002.

Ali te zanimajo divji vodni športi in izumljanje pionirskih objektov?
V Tolminu bo poskrbljeno za vse. Poleg "običajnih" aktivnosti te čakajo še:
rafting, balonarstvo, rečna ladja ..

Petnajsti december 2001 - zadnji dan za oddajo prijav - se bliža.

Prijavnica naj prispe na sedež Zveze tabornikov Slovenije, Parmova 33, 1000 Ljubljana.
email: zts.rutka.net, <http://zlet.rutka.net>